

Počut', rozpoznať a konať na základe Slova Božieho

60-0221, Jeffersonville, IN

(HEARING, RECOGNIZING, ACTING ON THE WORD OF GOD)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázní je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Počuť, rozpoznať a konať na základe Slova Božieho

(HEARING, RECOGNIZING, ACTING ON THE WORD OF GOD)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu ráno 21.2.1960 v Jeffersonville, IN

¹ No, tieto pásky z dnešného ranného zhromaždenia sa nepredávajú, je to len pre cirkev alebo pre niekoho, lebo je to o náuke. A tam na tých zhromaždeniach to zapríčiňuje zmätok, lebo sotva dvaja z nás to vidia od oka k oku, ale každopádne by sme mali byť nastavení od srdca k srdcu. Ale to... my tu v modlitebni, tieto pásky sú, všimnite si na... Je to len pre priateľov a tak.

² Skloňme teraz na chvíľu svoje hlavy k modlitbe. Koľkí by chceli byť spomenutí, zatiaľ čo máte sklonené svoje hlavy? Len zdvihnite svoju ruku a povedzte, „Pane, ja som dnes v potrebe a potrebujem Tvoju milosť,“ kvôli čomukoľvek to je.

³ Náš nebeský Otče, my teraz pristupujeme k Tvojmu Trónu milosti, pretože nám bolo povedané, aby sme to robili. A bolo nám to povedané cez Tvojho Syna a nášho Spasiteľa, že ak Ťa budeme o čokoľvek prosiť v Jeho Mene, že nám to bude udelené. Preto, Pane, pretože vieme, že žijeme v tieni Jeho príchodu a teraz stojíme v tieni Jeho milosrdenstva, potom by sme chceli poprosiť, Pane, aby si Ty vybral, skrze Ducha Svätého tie veci, o ktoré by sme mali žiadať. A dnes ráno cítime, že by to nebolo v protiklade s Tvojím Slovom alebo Tvojou veľkou spravodlivosťou a s Tvojím milosrdenstvom a milosťou, keby sme žiadali, aby sme dnes prežili zvláštne navštívenie od Ducha Svätého. On by mohol prísť do nášho stredu a rozoznávať myšlienky nášho srdca, zjaviť nám naše slabé miesta a uzdraviť naše nemoci a obviazať zlomené srdcia a spasiť stratených a pripraviť ľudí na Jeho príchod. Pane, vypočuj túto modlitbu.

⁴ Teraz ideme čítať Tvoje Slovo a modlíme sa, Pane, aby si na tejto ranej lekcii nedeľnej školy priniesol kontext toho, čo budeme čítať, a zjavil To v našich srdciach. Pretože sem prichádzame za jedným účelom. Sám ten účel je poznať Ťa lepšie. My, ktorí sme Kresťania, skrze vieru Ťa chceme poznať lepšie. Tí, ktorí sa ešte nestali Kresťanmi, Ťa chcú spoznať ako svojho Spasiteľa. Tí, ktorí sú chorí, Ťa chcú poznať ako svojho Lekára. A my sa modlíme, aby tu ani jeden

neopustil túto budovu prázdny, ale aby každá prosba bola naplnená do písmena a aby bola uspokojená každá túžba a aby každá osoba bola šťastná a odchádzala odtiaľto hovoriac ako tí, ktorí išli z Emauz, „Či nehoreli v nás naše srdcia, ako ku nám hovoril na ceste?“ Lebo to prosíme v Ježišovom Mene. Amen.

⁵ Teraz vám, ktorí si chcete otvoriť svoju Knihu... Zistil som, že obyčajne na evanjelizačných službách má najlepší dopad podať dvadsať alebo tridsať minútové duchovné posolstvo, a potom urobiť výzvu k oltáru. Ale pretože toto je nedel'ná škola, dnes ráno to nechcem takto robiť. Cítim sa byť viac vedený, aby som využil čas a hovoril o Slove.

⁶ Ak sa niekto cíti nepohodlne, je mu príliš chladno, jediné, čo sa dá urobiť... môj brat dozorca je tam vzadu na konci modlitebne, len takto zodvihnite ruku, tam ku nemu a on upraví kúrenie. Chceme, aby ste mali pohodlie a cítili sa skutočne dobre. Počúvajte Slovo, lebo my veríme, že Duch Svätý nás bude vyučovať Slovo Božie. Počujete všetci dobre i tam vzadu? Ak áno, zodvihnite ruky, ak počujete dobre. To je dobre.

⁷ Teraz chcem, aby ste si so mnou otvorili, mám tu zapísané nejaké texty a miesta Písma. Tak chcem, aby ste si so mnou otvorili najprv v knihe Rimanom, Rimanom 9. kapitola a chceme čítať k lekcii Písma, najprv v Rimanom 9:11.

Lebo ešte keď sa neboli narodili ani neboli vykonali ničoho dobrého alebo zlého - aby zostávalo preduloženie Božie podľa vyvolenia, nie zo skutkov, ale z toho, ktorý povoláva - ešte vtedy jej bolo povedané, že väčší bude slúžiť menšiemu.

Jako je napísané: Jakoba som miloval a Ezava som nenávidel.

⁸ Nech Boh pridá požehnania k čítaniu tohoto Slova. A teraz, ten text, aby som podoprel svoju lekciiu, chcel by som vziať toto ako titul: Počuť, rozpoznať, konať na základe Božieho Slova. Nech to ešte zopakujem, „Počuť, rozpoznať, a potom konať na základe Božieho Slova.

⁹ My sme plne oboznámení, my, ľudia, ktorí skúmame Písma dňom i nocou a čítame noviny a počujeme komentátorov správ, že tento svet teraz stojí v zovretí dvoch veľkých duchovných mocí. A obidve tie moci sú náboženské. A ja verím, že obe tieto veľké moci skoro prídu k hlave. A obe tieto veľké moci boli reprezentované v týchto dvoch

synoch Izáka. Ako nám Boh vo Svojej nekonečnej múdrosti v predobrazoch vyjadril všetky veci, aby sme mohli skrze tieto veci s istotou vedieť, čo leží pred nami. On to učinil tak jasne, že Boh a Jeho Slovo, príroda a Jeho vesmír sú tak dokonale spolu zladené, že dokonca hriešnik môže vidieť, že niečo sa ide stať. Boh to tak usporiadal. Nikto nemá výhovorku.

¹⁰ No, vidíme tu v týchto dvoch synoch, že ešte predtým, ako sa vôbec narodili, mali jeden s druhým vojnu. Dokonca i napriek ich panenskej matke... Lebo ona bola panna, tá nádherná Rebeka, ktorá sa vydala za to spravodlivé semeno Božieho zaslúbenia, za Izáka; že oni boli obaja posvätení, Duchom naplnení veriaci v Boha, predurčení práve k tomu manželstvu, ktorým sa aj jeden s druhým spojili. Boh to predzvedel. A ako mohlo niečo také prísť cez jednu matku a jedného otca? Jeden veľmi zlá osoba a druhý veľmi dobrá osoba; a ako to vyzeralo, že ten dobrý je ten zlý a ten zlý, že je ten dobrý.

¹¹ No, to je, vždy bol a vždy bude Boží program. Boh nemôže zmeniť Svoj program, lebo robí Svoj program dokonalý, lebo to je časť Neho.

¹² V záhrade Eden, hriech bol tak nádherný, až zväbil Evu od spravodlivosti do hriechu. A v tej istej záhrade, kde sa nachádzal Strom Života, bol tiež strom smrti.

¹³ Dnes by sme to poznali ako zákon kontrastu. To znamená, že tam, kde je dobré, tam je i zlé; kde je správne, je i nesprávne. A my sa nikdy, bez ohľadu na to, aké môže byť naše okolie, nebudeme môcť striasť prítomnosti jedného či druhého. Lebo Pavel povedal, „Keď chcem robiť dobré, je prítomné zlé.“ Potom sa hriešnik nikdy nebude môcť striasť Kresťana a Kresťan hriešnika. Bude svedok toho správneho a svedectvo toho nesprávneho, vždy. A vy si sami vyberáte. Musíte zaujať jednu stranu alebo tú druhú.

¹⁴ Ale v týchto dvoch synoch, je zvláštne vedieť, že predtým, ako sa narodili, obaja rovnaké semeno od Izáka, ktorý bol zaslúbením. No, naša lekcia je trochu dlhá a ja chcem podať dostatočné pozadie, až kým nebudete vidieť presne to, o čom hovorím. Ten prvý syn, ktorý sa narodil, Ezav, zisťujeme, že nielenže sa hádali a bojovali medzi sebou v lone svojej matky, ale oni tiež bojovali, keď z nej vychádzali. Ezav vychádzal a Jákob držal jeho päť. A oni stále spolu bojujú.

¹⁵ A ako to, ako to mohlo prísť z dokonalého, čistého, vyvoleného, svätého, posväteného otca a matky!? Tak, aby som tomu položil základ: že Boh povoláva skrze vyvolenie. Musí to tak byť. Bez ohľadu na to, akí

dobří boli tvoj otec a matka, akí boli milí, ako veľmi boli tvoji otec a matka Kresťanmi, to stále leží na tebe ako na jednotlivcovi, ako ty stojíš pred Bohom. Táto lekcia učí, že oni, obe deti, oni boli dokonca od vyvolených a povolaných Božích, z otca i z matky, z panenskej ženy a zo svätého muža, cez ktorého nakoniec prichádza, vlastne cez jeho semeno prišiel Ježiš Kristus. On sa narodil ako z mŕtvych. Bol testovaný, jeho otec pred ním. A bolo zasľúbené, že skrze toto semeno Izáka bude spasený celý svet. A z takéhoto muža, a jeho krv bola taká čistá, že Boh nedovolil tomu Filištínovi, aby sa čo len dotkol tej matky po tom, keď mu ju Abrahám dal. Boh poslal na jeho dom pliaga a povedal, „Si ako mŕtvy.“ On zachoval tú krvnú líniu čistú. A tá Rebeka, spravodlivá, svätá, Bohom poslaná a Bohom povolaná matka. A z toho svätého semena vyšiel odpadlík a vyšiel veriaci. Vidíte? Takže to leží v Božom povolaní, v Božom vyvolení.

¹⁶ „A prv, ako sa ktorýkoľvek z nich narodil, Boh povedal, 'Jákoba som miloval a Ezava som nenávidel,' predtým, ako sa ktorýkoľvek z nich narodil.“ Tak ako sa my máme cítiť, niekto, ku komu prehovoril Boh a pozval ťa, aby si prišiel za Jeho stôl a do Jeho Domu a aby si bol Jeho synom alebo dcérou, nie je nič tak veľké ako to.

¹⁷ Títo dvaja chlapci, ak si všimneme ich povahu, jeden z nich bol duchovný človek, to bol Jákob. A ten telesný človek bol Ezav. Ale oni boli obaja nábožní, a tá istá vec sa diala počas tých vekov, ten telesný a ten duchovný.

¹⁸ Ezav reprezentoval človeka zeme, prirodzeného, s nábožnými sklonmi, ale neschopného. Nebolo to v ňom, aby to urobil. On to nemohol dosiahnuť. Nikdy to nebolo v ňom, aby bol schopný sa vyšplhať ponad veci toho sveta, ponad tie telesné veci.

¹⁹ Ale Jákob, pre neho to bolo také ľahké urobiť. No, Jákob, ten jediný zámer, ktorý Jákob mal, bol, že túžil po tom práve prvorodenstva, bez ohľadu na to, ako by to dostal, len aby to mal.

²⁰ A ten duch toho jedného narodenia je dnes vo svete stále reprezentovaný a prichádza teraz ku svojej hlave: duchovný veriaci a telesný človek, telesný veriaci. Nikto nemôže povedať, že neboli obaja nábožní. Boli. Oni nepovedali, že jeden slúžil modle a ten druhý Bohu. Oni boli obaja sluhovia Boží.

²¹ No, venujte teraz dobrú pozornosť týmto miestam Písma na túto tému, lebo som si istý, že vám to pomôže. Vidíte? No, „nie každý, kto mi hovorí, 'Pane, Pane,' vojde dovnútra, ale ten, kto činí vôľu môjho Otca, ktorý je v nebesiach.“

²² Teraz, ak si všimnete, Jákob mal jednu vec, ktorú chcel, pretože podľa Slova, to požehnanie a tá dobrá vec ležala v tom práve prvorodenstva. A Jákob, to bol jeho jediný cieľ, tá jediná vec, ktorú mal vo svojej mysli, bolo „dostať právo prvorodenstva.“ A Ezav tým pohrdol. Ten, ktorý to vlastne mal, tým pohrdol alebo sa za to hanbil. Ale Jákob to chcel, bez ohľadu na to, ako by to dostal, on to chcel.

²³ Takto je to s duchovným veriacim dnes. Jemu nezáleží na tom, koľko sa mu vysmievate, koľko si z neho robíte žarty, ako smiešne musí konať pre tú telesnú myseľ. Jeho jediný cieľ je to právo prvorodenstva. On sa chce dostať ku Bohu, lebo to je v ňom zrodené. On si nemôže pomôcť.

²⁴ Jákob znamená „pätár“ alebo „podvodník“, ale potom, keď nachádza a prichádza k vlastníctvu práva prvorodenstva, bol premenený. To je to telesné, premenené. On bol vtedy nazvaný Jákob, ale potom „knieža s Pánom,“ ten, ktorý s Ním zápasil.

²⁵ Ten telesný veriaci dnes, „Ó, keď chodím do zboru a robím to, čo je správne, aký je v tom rozdiel?“ To je Ezavova skupina. On si stále robí žarty a pohŕda právom prvorodenstva, nedbá o to. Ale Jákob to miloval.

²⁶ A ten duchovný muž dneška a duchovná žena, ktorí sú vyvolení, predurčení Bohom, aby prišli do večného Života, ak by museli predať všetko, čo majú, ak si musia vymazať svoje meno z každej cirkevnej knihy v krajine, oni stále chcú to právo prvorodenstva. To je jediná vec, na ktorej im záleží, „len dostať to právo prvorodenstva,“ to je všetko. Nezáleží na tom, ako, na akú úroveň oni musia prísť, ak sa oni musia skloniť pri oltári a kričať „bu-hu“, ak musia bežať na tie miesta a vrátiť sa a dať veci do poriadku a predať, čo majú, alebo dať preč všetko, čo majú, a stať sa pútnikmi a cudzincami, na tom nezáleží, oni chcú to právo prvorodenstva. To je všetko, o čo sa zaujímajú, právo prvorodenstva. No, neobviňujte tých ľudí. Oni si nemôžu pomôcť. Oni boli ku tomu predurčení, boli ku tomu vyvolení.

²⁷ A potom vidíme, že títo dvaja, tí telesní i tí duchovní ľudia, takto sa to vždy dialo. Tak isto je to i dnes. Vždy to takto bolo.

²⁸ Kain a Ábel. V záhrade Eden, keď bol stvorený Eden, tam boli pre človeka dva stromy, aby si z nich vybral. Jeden sa stal múdrosťou, ten druhý sa stal Životom. Boli tam dvaja chlapci, Kain a Ábel, obaja nábožní. Jeden z nich túžil po večnom Živote a on obetoval Bohu skrze vieru väčšiu obeť ako Kain. Dokonalý obraz cirkvi dnes: telesná cirkev,

duchovná Cirkev. A niet pochýb, že práve teraz hovorím k obom týmto skupinám a možno cez pásky to bude k desiatkam tisícov z nich.

²⁹ Ale pozrite, tá prirodzená cirkev, ona je len telesná cirkev. Oni nikdy nie sú schopní dostať sa ponad tú malú vec: „pripojil som sa do cirkvi. Ak chodím do cirkvi, ak robím to najlepšie, čo viem, to je to, čo Boh vyžaduje.“ No, to je to isté, čo urobil Kain. On išiel a urobil oltár. On urobil obeť, priniesol ovocie zeme a povedal, „Tu to je, Bože. To je to najlepšie, čo mám. Vezmi to, alebo to nechaj tak.“ Takýmto spôsobom to verí ten telesný veriaci dnes. „Pane, pôjdem do cirkvi. Pripojím sa do tej najlepšej skupiny, akú nájdem. Budem platiť do cirkvi svoje desiatky. Budem robiť to, čo je správne. No, tu je to najlepšie, čo môžem urobiť. Pomôžem kúpiť nejaké uhlie pre vdovu. Alebo dám deťom nejaké oblečenie.“ To je všetko v poriadku, nehovorím nič proti tým veciam. „Ale to je to, to je všetko. Ak to chceš, vezmi to, ak nie, Ty to nemusíš vziať.“ No, to je postoj tej telesnej cirkvi dnes.

³⁰ Ale tá duchovná Cirkev! Ábel, skrze zjavenie z milosti videl poza to a vierou obetoval Bohu väčšiu obeť ako Kain, a to svedčilo o jeho spravodlivosti, Boh.

³¹ Tá istá vec sa stala pri Izmaelovi a Izákovi. Jeden bol podľa tela a ten druhý bol z Ducha. Jeden z dievky, jeden zo slobodnej.

³² Tá istá vec sa stala pri Izraeli a Moábitoch, dve veľké cirkvi, ktoré prichádzajú spolu. A keď chcel Izrael ísť na svoje zasľúbené miesto, duchovná cirkev, Jákobovi ľudia, Izrael na ceste, stretávajú ich Ezavovi ľudia, Moáb, mocná cirkev. A ten veľký vodca cirkvi, Balám, prišiel dolu, aby prekliat svojho brata, ale zistil, že nemohol prekliat svojho brata. On zlyhal, v slepote svojich očí nevidel ten predurčený plán a nevidel Slovo Božie.

³³ Po prvé, „Viera prichádza skrze počutie, počutie Slova Božieho.“ Potom ten veriaci To počuje, rozpoznáva a koná podľa Toho. Ten telesný človek To bude počuť, zvuk Toho, ale nikdy... „Počuť“ znamená „rozumieť“ To. Pozerať sa, to je dívať sa na niečo, ale „vidieť to“ znamená „rozumieť to.“ „Ak sa človek nenarodí znova, nemôže vidieť alebo rozumieť Kráľovstvo Božie.“

³⁴ No, tu prichádza Izrael, prichádza s Božím zasľúbením, a oni smerovali do tej zasľúbenej zeme. Nie neveriaci, ale veriaci, veriaci v Toho istého Boha, ktorého mal Izrael, vychádza, aby sa pokúsil prekliat svojho brata, lebo on povedal, že jeho brat je určite nespravodlivý, lebo urobil mnoho vecí, ktoré boli zlé. Ale vidíte, on opomenul vidieť to vyzvolenie.

³⁵ Tá istá vec s Ezavom a Jákobom! Ezav sa zdal byť lepším človekom. On sa usadil a urobil charitatívne veci. Zaujal sa svojho starého slepého otca, priniesol mu zverinu a postaral sa oňho a bol dobrým chlapcom. Mnoho vecí, ktoré ten telesný veriaci robí v línii náboženstva, pomáha nejakým spolkom a platí ľuďom účty za nemocnicu a robí nábožné veci, ale to nie je to, o čom hovorím.

³⁶ Moáb bol dobrý, veľký národ, bol jeho brat. Jákob urobil všetko možné, on bol odpadlík, ale on mal stále jednu vec, ktorú chcel dosiahnuť, to bolo obdržanie toho zaslúbenia, toho práva prvorodenstva. Tu prichádza Izrael, Jákobove deti s tým istým cieľom. No, kto bude mať pravdu?

³⁷ Balám postavil sedem oltárov, v Izraelovi bolo sedem oltárov. Balám obetoval sedem obetí čistých zvierat, Izrael obetoval sedem obetí čistých zvierat. Tam, pokiaľ by sa to bralo podľa rituálu, Moáb bol práve tak nábožný ako Izrael, Ezav práve tak nábožný ako Jákob a Kain bol práve tak nábožný ako Ábel. Ale to je vyvolenie, ktoré to drží.

³⁸ Akí slepí! Akí slepí boli z tých Ezavových detí, duchovne hovoriac, Moábiti, pozreli sa dolu na Izrael a povedali, „Pozrite na nich. Oni nie sú denominácia. Oni sú banda odpadlíkov. Žijú v stanoch a my sme veľký národ. Urobili zle a nemajú medzi sebou žiadnu organizáciu. Oni sa len krúčia okolo nejakého proroka a nasledujú ho.“ Ale on opomenul vidieť toho medeneého hada a tú udretú Skalu, ktorá išla pred nimi. On opomenul vidieť tú vyvolanú, vyvolenú skupinu, ktorá nasledovala Boží poriadok do zaslúbenej zeme.

³⁹ Takto je to dnes. Oni hovoria, „Je to banda náboženských fanatikov. Je to banda ľudí, ktorí sú týmto, tamtým a tamtým.“ Ale oni nedokážu vidieť, že to je nasledovanie smeru Božieho Slova.

⁴⁰ Izrael bol na svojej ceste do zaslúbenej zeme. Boh dal vo Svojom Slove zaslúbenie.

⁴¹ Jákob, ten dôvod, že si on vybral nájsť to právo prvorodenstva, bez ohľadu na čokoľvek, on to chcel dostať, lebo vedel, že právo prvorodenstva obsahuje to zaslúbenie. Ono v sebe malo život. On nedbal o to, ako to príde, len aby to mal. To bolo to hlavné. Na akom lietadle to príde, na tom nezáležalo. On to chcel. On to musí mať. A on to dostal. „Blahoslavení, ktorí hladovia a žíznia po spravodlivosti, lebo oni budú naplnení.“ On bol na svojej ceste a išiel za tým a dostal to.

⁴² Izrael bol na svojej ceste do zaslúbenej zeme. Nezáležalo na tom, koľko Moábitov a kľatieb sa na nich snažili dať, oni išli rovno do zaslúbenej zeme.

43 A dnes nebudete nikdy... bez ohľadu na to, koľko majú zákona, koľko obžaloby, koľko prenasledovania, koľko zlých vecí hovoria, koľkokrát ťa nazvú „náboženským fanatikom“, koľkokrát povedia tie zlé veci, Cirkev sa bude hýbať ďalej. Ona sa musí. Ona zostáva v Slove Božom.

44 Raz sa stretli dvaja králi. Jeden z nich bol Achab, ktorý bol zlý, ten druhý bol Jozafat; duchovná Cirkev a telesná cirkev.

45 Achab bol okrajový veriaci. On mal prorokov. Oni neboli neveriaci, oni neboli modlári. Oni boli izraelskí proroci, ale všetci boli učení a kŕmení a odievaní kráľom Achabom. Stalo sa to miestom, kde mali všetku politickú podporu.

46 Jozafat tam prišiel, prišiel dolu a urobil spojenectvo (alianciu), čo je nesprávne.

47 Vy by ste sa nikdy nemali spojiť s neveriacimi. Nemali by sme si nikdy za žiadnych okolností zapísať svoje mená do kníh v cirkvách, ktoré neveria plnému evanjeliu. Nikdy! Dostanete sa do problémov.

48 A oni sa dostali do problémov. A tento spravodlivý muž povedal, „Či by sme sa nemali najprv pýtať Pána a zistiť, či máme ísť do Rámot Gileáda?“

49 No, pozrite, ako dokonale to vyzeralo. „My vlastnime Rámot Gileád. Je to naše vlastníctvo a tí Sýrovia to zobrali od živého Boha. Či by sme nemali ísť hore a zaujať tú zem?“ A on podal takú nádhernú reč a takú legálnu a spravodlivú, až na to Jozafat naletel.

50 A dnes môžu mužovia stáť za kazateľňou s takou intelektuálne prepracovanou rečou a vzdelaním, až dokážu vyvrátiť moc Ducha Svätého z Biblie. Oni dokážu vyvrátiť Božské uzdravenie. Oni dokážu vyvrátiť hovorenie v jazykoch a výklad, oni dokážu vyložiť a posunúť krst Duchom Svätým do iného dňa.

51 Ale človek, ktorý je vyvoleným od Boha, človek... „Moje ovce čujú Môj Hlas.“ Vy máte to vyvolenie Božie na sebe, to nikdy nespôsobí, že sa potknete.

52 Jozafat povedal, ten spravodlivý kráľ povedal, „Nie je tu prorok, aby sme sa mohli opýtať Pána?“ Achab išiel bez toho.

53 To je ten spôsob, ako to robí tá telesná cirkev dnes. Ó, oni majú semináre plné kazateľov, veľkých mužov, veľkých profesorov, intelektuálnych chytrých, dômyselných, ó, ďaleko za dômyselnosťou tej duchovnej Cirkvi.

54 Vo dňoch Noeho, v tých dňoch, pozrite sa na tú prirodzenú cirkev. Čo oni boli? Vedci, stavitelia, chytrí ľudia. Ale tí vyvolení, Enoch a Noe, boli pastieri a farmári, pokorní, nie vzdelení, nie chytrí, ale oni poznali svojho Boha, niečo bolo v nich, čo sa hýbalo, volalo. Za chvíľu sa ku tomu dostaneme. No, takže Jozafat povedal, „Nie je tu nejaký prorok?“

55 Ó, samozrejme, tí telesní ich mali. „Samozrejme, že máme. Mám tu dolu seminár, mám ich plno.“

56 Priviedol ich tam štyristo. No, toto neboli neveriaci. Oni uctievali Boha Jehovu. Prišli hore a povedali, „Dajte nám len chvíľku a budeme prorokovať.“ A tak oni sa všetci dali dohromady a vrátili sa so „Slovom Pánovým,“ a povedali, „TAK HOVORÍ PÁN!“ Izraelskí proroci. „TAK HOVORÍ PÁN! Choď hore, Pán je s tebou a zaujmeš Rámot Gileád, lebo on skutočne patrí Izraelu.“ A jeden z tých vedúcich mužov si urobil dva veľké rohy zo železa ako symbol a išiel a strkal nimi. Povedal, „S týmto vytlačíš Izrael... vlastne Sýrov z Rámot Gileáda.“ Ale Jozafat, niečo v ňom bolo!

57 Ó, dúfam, že vám toto Pán dáva do srdca. To nie je nič, do čoho by ste sa mohli vyškoliť. To nie je nič, do čoho by ste sa mohli dostať čítaním. To je to, čo Boh skrze vyvolenie urobil pre vás. „Nie ten, kto beží alebo ten, kto... ale Boh, ktorý preukazuje milosť.“

58 Jozafat povedal, „oni sú pekne oblečení ľudia.“ Bez pochyb, že on povedal niečo takéto, „Oni sú inteligentní a najchytrejší mužovia, akých som kedy počul. Sú dopodrobna vyškolení. Stoja v jednote, majú medzi sebou veľkú jednotu. Sú chytrí a majú pre nich mnoho pravdy.“

59 Každý blud má Pravdu. To najväčšie klamstvo, ktoré bolo kedy povedané, malo v sebe deväťdesiat percent Pravdy, to klamstvo, ktoré Satan povedal Eve.

60 „Ó, v tom, čo hovoria, je veľa pravdy, ale nie je tam ešte jeden?“

61 No, čo si myslíte, že ten muž povedal? „Kým my tu máme štyristo, tých najchytrejších, najlepších? Oni nie sú tam vonku na púšti a nebehajú polonahí, zabalení v ovčej koži alebo v niečom takom. To sú ľudia, ktorých som ja kýmil a vyškolil. Oni nie sú ľudia, ktorí by nepoznali abecedu. Sú vyučení a vyznajú sa, strávia deň a noc čítaním zvitkov a prorociev. Oni vedia, čo je správne. Mám ich pripravených. A oni tu stoja v jednote, je ich štyristo a hovoria, 'Choď hore, Pán je s tebou.'“

62 Ale ak by som mohol na chvíľu čítať Jozafatovu myseľ, „Je tam jednoducho niečo, čo tam nesedí,“ povedal by. „Je tam jednoducho niečo, čo nevyzerá správne. Nie je niekde ešte jeden?“

63 „Ó,“ povedal, „áno, je ešte jeden, ale on nepatrí do našej organizácie. On je iný typ človeka. On je proste odpadlík.“ On je ako Jákob. „Ale môžeme sa ho opýtať. Hovoria o ňom, že je prorok, ale ja o tom pochybujem, lebo on ma vždy preklína, hovorí toto, toto a tamto a nikdy o mne neprorokuje dobré.“ Ako by mohol? Vidíte?

64 Tak povedali, „Poďme pre neho. On je syn Jimlu.“ Tak išli pre neho.

65 A niekto ho stretol na ceste a povedal, „Ty teraz povedz to, čo hovoria tí ostatní. Musíš sa s tým združením zhodnúť. Ak nie, beda ti!“

66 On povedal, „Poviem len to, čo mi Boh položí do úst, nič iné.“

67 Potom, keď tam prišiel a dali mu jednu noc, povedal, „Chod' hore, ale videl som Izrael roztrúsený ako ovce nemajúce pastiera.“ A Achab povedal, „Či som ti nepovedal?“

68 No, je tam štyristo proti jednému. Štyristo vycvičených, chytrých, vzdelaných, intelektuálnych mužov proti jednému malému nevzdelancovi, ako by sme ho nazvali, proti Micheášovi. Jeden človek, ale pri tom všetkom ten jeden mal Slovo Pánovo, a to robilo ten rozdiel. Každý jeden z nich bol falošný, ukázalo sa, že sú falošní. Prečo bol Micheáš tak odlišný? Musel byť chudobný, aby sa líšil? Nie. To, čo robilo Micheáša odlišným, bolo, že on zostal so Slovom. Slovo Božie bolo to, s čím on zostal.

69 No, je zasľúbené, že v týchto dňoch, „Boh vyleje Svojho Ducha.“ Je zasľúbené skrze Daniela, že „ľudia v tých dňoch, kedy ten Kameň udrie ten obraz do nôh, tí ľudia, ktorí poznajú svojho Boha, vykonajú hrdinstvo.“ Proroctvo za proroctvom! A všetky tie semináre, svet, to nemôžu odstrániť. Boh to ide tak či tak vykonať a ľudia to budú nasledovať. Vidíte? Tá telesná a tá... tá prirodzená a tá nadprirodzená Cirkev. Vidíte, Slovo robí ten rozdiel.

70 To je to, čo si Jákob myslel, „Bez ohľadu na čokoľvek, ja viem, že nemôžem byť nikdy požehnaný, pokiaľ sa neuchopím toho práva prvorodenstva. To právo prvorodenstva je to, čoho sa teraz idem uchytiť.“

71 Ale Ezav to nenávidel a jeho deti robia to isté až do tohoto dňa. Oni to nenávidia. Vždy to tak bolo.

⁷² Kedykoľvek je nejaké prebudenie, ono vždy vyprodukuje dvojčky. To je tvrdá poznámka, ale je to pravda. Keď bolo narodenie z Izáka a z Rebeky, ono vyprodukovalo dvojčky. Kedy bol stvorený svet, to vyprodukovalo dvojčky, dva stromy. A keď sa narodili Kain a Ábel, to vyprodukovalo dvoch. Keď sa narodil Izmael a Izák, to vyprodukovalo dvoch. Keď sa narodili Ezav a Jákob, to vyprodukovalo dvoch. Jeden z nich, ten prirodzený (jeden z nich, zo zeme), ten druhý, nadprirodzený. A jeden sa díval na to prirodzené, intelektuál, ten druhý chodil v Duchu. Vždy to tak bolo. Keď vyšla Luteránska cirkev...

⁷³ Vezmime najprv letničných. Pozrime sa na letničné narodenie. To prinieslo veľké, mocné prebudenie, ktoré zasiahlo ten známy svet, letniční. Nebolo to dlho po Letniciach, kedy dokonca Pavel povedal, že, „Povstanú medzi vami mužovia s prevrátenými vecami a odvrátia ľudí od Boha.“ A to je presne to, čo urobili. To vyprodukovalo dvoch.

⁷⁴ Keď sa narodila luteránska cirkev, Martin Luther priniesol duchovné prebudenie. Nebolo to dlho a prišiel tu Ezav, rovno po ňom a zorganizoval to. A to vyprodukovalo dvoch.

⁷⁵ Potom za tým prichádzajú metodisti, John Wesley, duchovné prebudenie. A potom prichádza organizácia, zorganizovala to. A to vyprodukovalo dvoch.

⁷⁶ A potom prichádzajú letniční, prebudenie. A teraz to oni zorganizovali a teraz si oni založili organizáciu. A to vyprodukovalo dvoch.

⁷⁷ Ale to duchovné Semeno živého Boha, hoci ono muselo byť pútnikom, hoci muselo byť tulákom, ono vždy spôsobuje rozdelenie. Ezav nevydržal veľmi dlho s Jákobom. Akonáhle Jákob získal právo prvorodenstva (chvála Bohu!), to volalo po oddelení. A kedy človek... Je mi jedno, do akej cirkvi patríš, ak je to telesné a tvoji spoločníci, s ktorými sa združuješ, tí ľudia, s ktorými hráš karty, a vaše spolky literatúry, a tak ďalej, kedy ty obdržíš to právo prvorodenstva, to niečo, čo je tam dolu v tvojom srdci, čo žízni po Bohu, kedy to obdržíš, to volá po oddelení. „Vydite spomedzi nich a oddelte sa, hovorí Boh.“ Oddelenie!

⁷⁸ Cirkev sa usadzuje, vidíte, ona nemôže pokračovať. Ezav bol veľmi dobrým typom toho telesne veriaceho dnes, ktorý nie je nikdy schopný prekonať ten svet. On nepremáha veci toho sveta. Oni stále majú radi svoje hýrenie, tancovačky, svoju manikúru a make-up na svojich tvárach, tie ženy, a strihajú si vlasy a nosia tieto malé staré krátke odevy; a tí muži chodia radi na plaváreň a fajčia cigarety a

hovorí špinavé vtipy a stále patria do cirkvi. Oni nikdy nie sú schopní premôcť tieto veci. Ani Ezav to nemohol. Ale pritom, aby bol nábožný, on sa musel usadiť na nejakom intelektuálnom poňatí. To je to isté, čo robí tá cirkev dnes. „Staneme sa organizáciou. Dáme sa dokopy. Urobíme nejaký klan alebo partiu alebo niečo také.“

⁷⁹ A to je ten spôsob, ako sa dnes cirkev pohybuje, tá duchovná a tá telesná, stále to isté. To sa nezmenilo a nikdy sa to nezmení.

⁸⁰ Božia svätosť. Boh súc Bohom, On Sám to naprojektoval. Ak by nebolo hriešnika, nikdy by... On by nikdy nebol Spasiteľ. Ale On bol Spasiteľom od počiatku, a tam nebolo nič stratené. Jeho vlastné atribúty, že On bol Spasiteľ, naprojektovali hriešnika, muselo byť niečo, čo mohlo byť zachránené. A predtým, ako niečo mohlo byť zachránené, muselo byť najprv niečo, čo bolo stratené. Jeho spravodlivosť a Jeho svätosť. Ak by nikdy nebola nejaká chorá osoba, On by nikdy nebol Uzdravovateľom. Ale od počiatku a od počiatkov, On bol pred počiatkom. On bol Uzdravovateľ. Tak tam nebolo nič choré, tak to naplánovalo chorú osobu, aby ju mohol uzdraviť, aby Ho to učinilo Uzdravovateľom.

⁸¹ Z tej istej svätej Ríše tam, z ktorej vyšlo spasenie, prišli kliatby. Z tej istej matky a otca, z ktorých vyšiel Jákob, vyšiel Ezav. Vidíte? To je Boh. On nemôže zmeniť Svoj plán. Oni musia ísť tak isto. Celá príroda bude do toho zapadať. Musí. Rozumiete, čo myslím? Ide to rovno do toho. Musí byť niekto stratený, aby bol spasený, a ak by nikdy nebol, On, Jeho... to, že On bol Spasiteľ, to to učinilo. Hlbina volá po Hlbine.

⁸² Ako ten malý chlapec, o ktorom som vždy hovoril, ktorý jedol gumy z ceruziek a pedále z bicykla, on potreboval síru. A dokiaľ bolo niečo, čo by sa dožadovalo síry, musela byť niekde síra, ktorá bola najprv učená. Musela byť najprv síra, predtým, ako bola tá túžba. A tá síra ho vydala, potom sa on vrátil k tej síre.

⁸³ Takýmto spôsobom je Boh Spasiteľom. Tam muselo byť niečo stratené, aby On mohol spasiť, aby Ho to urobilo Spasiteľom. To je všetko, čo to robí, to nám odráža Boha. Všetko, všetko je v Ňom, nie v kazateľovi, nie v cirkvi, nie v organizácii, ale v Bohu, aby to vyvolenie mohlo stáť dokonale. Vidíte? To je v Ňom. Áno. Luterán...

⁸⁴ A potom vidíme iné oddelenie, to bol Abrahám a Lót. Oni boli bratia, ale Lót bol telesne mysliaci. On bol vždy za nejakú veľkú vec, niečo, čo malo veľa pozlátka. Práve tak ako opica, povedal by som, vždy sa naťahuje za nejakou trblietajúcou vecou. Ten duch dodnes neopustil ľudí. Oni sa budú naťhovať za... Pôjdu do mesta, ale neprišli

by to takej malej búdy, ako je toto. Vidíte? Oni chcú tú najväčšiu cirkev, aká je v meste, toho najintelektuálnejšieho pastora, tam, kde chodia tí najlepšie oblečení ľudia, tam, kde chodí starosta mesta. To je stále ten Ezavov duch. Oni skutočne mali na začiatku tie práva prvorodenstva, nazývali sa Cirkvou, ale stratili To, lebo Tým pohrdli. Nemôžete dostať tých ľudí na svoje kolená, aby kričali po Bohu, a aby išli a mali uzdravovacie zhromaždenie a obstáli v prenasledovaní svetom, aby obdržali Ducha Svätého. Oni to nebudú robiť. Oni tým pohrdajú. Oni to nazývajú „banda náboženských fanatikov.“ Práve tak, ako Biblia povedala, že budú robiť. Oni to robia, lebo to je ich prirodzenosť. To je prirodzenosť. Ako vrana a holubica, dve prirodzenosti. Oni sa toho dožadujú, lebo to je to, čo sú. Oni nikdy nevidia to druhé, lebo nie sú narodení, aby to videli.

⁸⁵ A ten druhý, nemohli by ste ho od toho zadržat', lebo to je vyvolenie Božie. On sa narodil, aby bol duchovným mužom alebo duchovnou ženou. Niečo v ňom po tom volá. Ó, dúfam, že to prichádza na miesto, kde môžeme, môžete vidieť, čo mám na mysli, keď toto završujem. Teraz Abrahám...

⁸⁶ Pamätajte, ako dlho boli oni spolu združení, tá prirodzená a tá duchovná cirkev, oni nikdy nedostali to požehnanie. Jákob nebol nikdy požehnaný, dokiaľ sa neoddelil od Ezava, a Abrahám nebol nikdy požehnaný, dokiaľ sa neoddelil od Lóta.

⁸⁷ Lót mal svoje malé modlitebné stretnutie tam vo svojom zbere, učil svojich synov a dcéry a tých ostatných, ale on žil taký život, až sa stalo, že keď začal hovoriť o konci času, smiali sa mu.

⁸⁸ To isté je dnes! Hovoríte o Božskom uzdravovaní a moci Božej, a tak ďalej, oni sa tomu smejú! Ten istý duch. To sú tie dva veľké duchy, náboženský, dostali svet do zovretia, veriaci a neveriaci, veriaci a ten, čo sa robí veriacim, jeden napodobňuje toho druhého. Teraz, keď sa Abrahám oddelil...

⁸⁹ Všimli ste si Ježiša? Keď hovoril o Príchode, o tom druhom Príchode, povedal, „Ako bolo vo dňoch Noeho, budú jesť, piť, ženit' sa, vydávať sa.“ Ale keď hovoril o dňoch Lóta, o tom nikdy nič nepovedal. „Ako bolo vo dňoch Lóta.“ To je kvôli zjaveniu.

⁹⁰ Sledujte, čo sa stalo vo dňoch Lóta. Bol tam v Sodome Lót, dobre usadený, intelektuál, stal sa jedným z tých veľkých mužov mesta, sudca, sedel v bránach a súdil ľudí. Jeho žena patrila do všetkých spolkov, ktoré boli v meste, a jeho dcéry a všetci; povydávali medzi tými slávnymi intelektuálmi, vysoko vzdelanými, chytrými, dômyselnými. A

Abrahám žil v stane pod dubom. Ale jedného dňa dostali obidvaja návštevu.

⁹¹ A bol tam nejaký intelektuálny kazateľ a išiel tam dolu a kázal a vyvolal ich von. Pozrite... pozrite sa na to posolstvo, „Vyjdite von!“ povedal Lótovi.

⁹² A on by nebol nikdy vyvolaný, keby nebolo milosrdenstva Abraháma. Povedal, „Keď nájdem päťdesiat ľudí, ušetríš to? Keď nájdem tridsať? Keď nájdem... ak nájdem desiatich?“ To je to, pokiaľ by on išiel a nemohol medzi nimi nájsť ani desiatich.

⁹³ Niet divu, „Ako bolo vo dňoch Noeho.“ Pamätajte, Noe nie je typ Cirkvi, to bol Enoch, ktorý neišiel cez súženie, ale bol prenesený predtým, ako nastalo súženie. Enoch išiel Domov, on neišiel cez súženie. Noe cez to prechádzal.

⁹⁴ No, sledujte teraz pozorne, ako sa dostávame do tohoto. Sledujte, aký druh znamenia dostal Abrahám a jeho rodina. Oni dostali nadprirodzený znak.

„Abrahám!“ Ako vedel, že to bol Abrahám?

„Kde je tvoja žena, Sára?“ Ako vedel, že je ženatý, a že má ženu Sáru?

„Je v stane.“

⁹⁵ No, sedí tam Človek, je mäso, pije mlieko a je kukuričný chlieb. „Kde, kde je tvoja žena Sára?“ Ako to On vedel? Ako to vedel? Rozmýšľajte o tom. Nazývate... Vy, duchovní ľudia, nech sa toto do vás dostane. Ako to On vedel, keď sa správal ako cudzinec a mal na svojom odeve prach? A keď Abrahám povedal,

„Je v stane za Tebou.“

⁹⁶ A On povedal,

„Navštívím...“ „Ja, ja“, osobné zámeno. „Ja,“ tento Muž, Boh ktorý sa dáva poznávať v tele! Boh! Abrahám Ho nazval Elohim. „Ja, Ja ťa navštívím. Idem dodržať Svoje zaslúbenie a podľa času života ťa navštívím a ty budeš mať toho chlapca, o ktorom som ti hovoril.“ A Abrahám mal sto, Sára deväťdesiat.

⁹⁷ A Sára, tam vzadu v stane, boli tam asi štyri malé stany, v tom hlavnom stane, sedela tam vzadu za tými visiaciemi látkami, počúvala. Ona to počula. A dolu vo svojom srdci sa smiala, povedala,

„Ja, stará storočná žena a môj pán...“ jej manžel, „môj pán je starý a pomyslieť, žeby sme mali znovu spolu rozkoš ako mladí, práve zobraaní ľudia? Ó, ako by to mohlo byť?“ A trochu sa zasmiala.

⁹⁸ On bol obrátený chrbtom ku stanu. Povedal,

„Prečo sa smiala?“ Ó, brat, tu to máš!

⁹⁹ Pozri sa na tú telesnú cirkev, ku ktorej je kázané Evanjelium. Moderný Billy Graham a tamtí dolu, kážu tam Evanjelium, „Vydite z toho!“ Ale či prišli? Nie. Veľmi, veľmi, veľmi málo.

¹⁰⁰ Sledujte tú skupinu Abraháma, tých vyvolaných. Teraz si všimnite. On mu dáva tento znak a on Mu uveril. A On pred ním zmizol a išiel preč. Ó, ako to vždy bolo oddelenie tých vyvolaných!

¹⁰¹ Teraz tieto dva duchy. Aby som sa s vami poponáhlal, aby som sa poponáhlal, aby ste sa dostali na toto miesto, kde chcem, aby ste to videli. Tieto dve skupiny sa spolu blízko združili, počas všetkých vekov, od samého počiatku času, tá prirodzená cirkev a tá duchovná. Oni prechádzali Starým Zákom, prechádzali Novým Zákom a idú ešte aj dnes.

¹⁰² No, asi pred dvetisíc rokmi to prišlo ku hlave a vyvrcholilo to v dvoch mužoch: jeden z nich, Ježiš Kristus; ten druhý, Judáš Iškariotský. No, Ježiš dával do spojitosti ten Príchod, Jeho druhý Príchod s tým, že tieto dva duchy budú omnoho viac odlišné, než ako boli tam vtedy. A teraz, tu je to, kde chcem, aby ste si obliekli svoje rúcha Slávy. Tieto dva duchy budú odlišné, lebo satan prišiel a žil v človeku, ktorý bol členom cirkvi, Judáš Iškariotský, on žil v telesnej cirkvi a bol po celý čas priateľom cirkvi. Ale on prišiel a zvedol, alebo si myslel, že zväzda svojho brata. On prišiel a prináležal byť jedným z nich, ochutnal tie dobré veci Božie, hýbal sa v línii s Duchom, zdanlivo, išiel von a kázal Evanjelium a vyháňal démonov. Ale tam dolu v ňom, po celý čas, on bol od počiatku Judáš. Biblia povedala, že „on sa narodil ako syn zatratenia,“

¹⁰³ No, pamätajte, je tam tá telesná cirkev, Ezavova, Farizeji a Sadúceji.

¹⁰⁴ Ale sledujte tohoto chlapíka, ktorý si sám myslí... On nejaký čas pôjde rovno s tým Posolstvom, ale on len nechce na to príliš veľmi položiť svoje ruky. Vidíte tie duchy? Ježiš povedal, „To bude tak blízke tej pravej veci, že to zvedie i vyvolených...“ vyvolených, ak si to všimnete, „ak by to bolo možné.“ Ale to nie je možné. Vidíte, to zvedie...

¹⁰⁵ Sledujte, nie len tá telesná cirkev, tá tam vonku, tá obyčajná telesná všedná cirkev, Ezavova skupina.

¹⁰⁶ My musíme poznať tú Judášovskú skupinu, ktorá je omnoho záludnejšia, omnoho zradnejšia, prichádza rovno do tých pravých rúk požehnaní. Práve tak ako v Židom 6 a 10, ako On povedal,

„ktorí sa raz stali účastníkmi a ochutnali moci budúceho sveta, a urobili všetky tieto veci; ak... a potom, ak prijali poznanie Pravdy, a potom sa dobrovoľne odvrátia...“

„Dobrovoľne,“ čo je to? „Povážili Krv zmluvy, ktorou boli posvätení, za nesvätú vec.“

¹⁰⁷ Dovoľte, nech vám to znázorním. Tu to je. Je tu nejaký muž, je to dobrý, milý chlapec. Je povolany, cíti vo svojom srdci, že chce byť kazateľom. V poriadku, prijíma Ježiša ako osobného Spasiteľa. On je milý chlapec, nikto nemôže na neho nič povedať. Po nejakom čase, predmet posvätenia. Ten muž má žiadosť, keď sa pozrie na ženu. On... je to v ňom. Vidíte? A potom, ďalšia vec, možno on fajčil a chce fajčiť. Možno chce hrať hazardné hry. Možno chce robiť niečo zlé. On vie, že by to nemal robiť, tak povie, „Ó, Bože, nanas na mňa Krv Ježiša a posväť ma.“

¹⁰⁸ A stáva sa posväteným. Môže kričať, chváliť Pána a tiež niečo robiť, ísť von a robiť niečo. Pamätajte, Ježiš povedal, že ten druh bude v tých dňoch. „Mnohí prídu a povedia, 'Pane, či sme neprorokovali, nekázali? Či som nevyháňal démonov v Tvojom Mene?'“ Ježiš povedal, „Nepoznal som vás, vy, činitelia nepravosti.“ Vidíte, tam oni sú.

¹⁰⁹ No, sledujte teraz toto. Prichádzame k jednej stomilióntine vlasu, rovno ku tej ostrej hrane Evanjelia. „Ostrejšie ako dvojsečný meč, rozdeľujúci až do špiku kosti a Rozsudzovač!“ Haleluja! Bože, nech to prenikne. „Rozsudzovač myšlienok mysle.“ To je Evanjelium, moc Božia. Evanjelium, to je Slovo, ktoré sa zamanifestovalo. Povieťe, „Biblia povedala. To je Slovo Božie.“

¹¹⁰ Slovo, ktoré sa zamanifestovalo, je Evanjelium. Evanjelium ku nám neprišlo len skrze Slovo, ale i skrze moc a demonštrácie Ducha Svätého, aby demonštrovali moc, aby urobili to Evanjelium živým.

¹¹¹ Keď som išiel do Indie, prišiel tam arcibiskup metodistickej cirkvi a povedal, „Pán Branham, my nechceme nič vedieť o misionárovi. My vieme o Biblii viac, než ako vy všetci budete kedy vedieť.“ Povedal, „Boli sme cirkev a usadili sme sa tu dvetisíc rokov predtým, ako ste sa vy stali národom.“ To je pravda. Ale povedal, „Počujeme, že ťa Boh

navštívil a priniesol dar, ktorý môže urobiť túto Bibliu živou.“ Povedal, „To je to, o čo sa zaujímate.“ Ó! Vidíte, ten človek bol syn, nie vnuk, ako povedal Dávid. Vidíte? „My to chceme vedieť. Je to pravda?“

¹¹² Povedal som, „Samozrejme, je to pravda. 'Ježiš Kristus, ten istý včera, dnes i naveky.'“

¹¹³ No, všimnite si ho, tá prirodzená cirkev prenasleduje tú duchovnú cirkev. No, potom zistujeme, že Judáš predstieral, že je bratom, brat, a bolo to dovŕšené a nakoniec to prišlo do vyvrcholenia.

¹¹⁴ Sledujte teraz tohoto mladého kazateľa. On prichádza na miesto, kde hovorí, „Pane, díval som sa na ženy. Nemal by som to robiť. Bol som, vieš, robil som svetské veci. Nemal by som to robiť. Utrácal som svoje peniaze na dostihy. Nemal by som to robiť. Chodieval som každý večer do kina. Nemal by som to robiť. Dokonca sa mi páčia vulgárne obrázky a také veci, mám plagáty vo svojej izbe. Nemal by som to robiť. To sú veci tohoto sveta. Posväť ma, Pane!“

¹¹⁵ A Pán povedal, „V poriadku, urobím to.“ On nanáša Krv Ježiša Krista a posväčuje ho.

¹¹⁶ Potom, keď to robí, raz večer ide okolo a čosi počuje. Ide tam a počúva. Počuje o krste Duchom Svätým, o naplnení Duchom. Potom sa na to pozrie, „Ó, nie je to nádherné? Ale, aha, to by zruinovalo moju službu, ak by som to kázal. To by spôsobilo, že by ma mama vyhodila z domu. Vyhodili by ma z cirkvi, ak by som niekedy do toho išiel. Ó, radšej sa budem od toho držať. Ale pozriem sa na to. Áno, je to pravda, je to v Biblii.“

¹¹⁷ Tak ako jeden známy kazateľ, svetoznámy, nedávno ho našiel jeden človek, ktorý bol so mnou v Puerto Rico, že bol na kolenách, hovoril v jazykoch, v Londýne, Anglicku, mocný muž, jeden z najväčších evanjelistov na svete dnes. A tento muž, jeho brat tam bol so mnou, Duchom naplnený človek a povedal, „Ó, brat, to je to!“

¹¹⁸ On povedal, „Ja to viem. Ale pozri, dovol', nech ti niečo poviem.“

¹¹⁹ On povedal, „Káž to teraz! Káž to! Toto je tá hodina! S твоjím vplyvom by si mohol zatriať svetom.“

¹²⁰ On povedal, „Nie, nemôžem to kázať. Pozri, cirkev by ma vylúčila. Nemohol by som to kázať. Nemohol by som to robiť.“ Ó, brat!

¹²¹ Potom, čo boli raz posvätení a prišli k poznaniu Pravdy, nahliadli do Toho, videli, že to je správne, a odstrčili To, čím znova

križujú seba Syna Božieho a vystavujú Ho potupne na odiv hanbiac sa za Evanjelium.“

¹²² Pavel povedal, „Nehanbím sa za Evanjelium Ježiša Krista, lebo je mocou Božou na spasenie.“ To je moc Božia pracujúca v Jeho cirkvi.“

¹²³ Ale oni povedali, „Nemohol by som to robiť.“ Tento človek povedal, „Budú si myslieť, že som letničný.“ Urobili by zo mňa...“ Povedal, „Moja povest' by bola zruinovaná.“ Ó, brat!

¹²⁴ Ja nemám žiadnu povest'. Ja myslím na Jeho, na Jeho povest', to je tá jediná.

¹²⁵ Ale pozrite, ako blízko môžu ku Tomu prísť, viete, „a povážili Krv zmluvy, ktorou boli posvätení, Vec, ktorá ho posvätila a vzala ho z toho sveta a snažila sa ho postaviť do Tohoto, a on sa potom na To pozrie, a má o Tom poznanie. Odvrátiť sa od Toho, tam už viacej nezostáva obeť za hriech,“ povedala Biblia, „ale akési strašné očakávanie súdu, ktorý má žrať protivníkov. 'Lebo odplata je moja,' hovorí Pán. Ten, kto pohrdol zákonom Mojžiša, zomrel bez milosti, pod dvomi alebo tromi svedkami. O koľko väčšieho trestu a prísnejšieho trestu bude uznaný za hodného ten; kazateľ, ktorý pošliapal Krv Ježiša Krista svojimi nohami, potom, čo prijal poznanie Pravdy a povážil ju za nesvätú vec.“ Och!

¹²⁶ Vidíte, na čom sme? Ježiš povedal, „Budte opatrní.“ Vidíte, ako na tom bol Judáš? On bol rovno s nimi. On bol Ezav, zveličený pre tento vek. On bol zvoditeľ, napodobovateľ, zveličený pre tento vek. Tu on prichádza, znovu, Ježišov brat, predstieraný brat. Ale vo svojom srdci on bol stále s tou starou telesnou cirkvou po celý čas, lebo to je to, do čoho zapredal Ježiša. On predal Ježiša, svoje Právo prvorodenstva, práve za toľko, ako to urobil Ezav, za miskú šošovice. On predal svoje práva prvorodenstva za tridsať strieborných.

¹²⁷ Mnoho mužov a žien dnes predalo svoje duchovné práva prvorodenstva za nejakú popularitu, za nejakú malú vec toho sveta, ktorú ste nikdy nepremohli, za niečo malé, ženy, za nosenie make-upu a strihanie vlasov, nosenie šortiek, muži za zopár špinavých vtipov a fajčenie cigariet, niečo z toho sveta. „Ak milujete svet alebo veci tohoto sveta, láska Božia nie je vo vás,“ povedala Biblia.

¹²⁸ Nechcem vás raniť, ale sme hore na konci. Prichádzame teraz ku koncu, vystupujeme teraz rýchlo hore po rebríku.

129 Vidíte, ako to je? Oni to robia. Oni sú predurčení. Oni môžu napodobňovať a byť práve takí milí a pokorní, takí blízki ako Kresťania, tak blízko, že by zvedli i vyvolených, ale podľa ich ovocia ich poznáte.

130 Žena v šortkách pre mňa nikdy nevyzerala ako Kresťanka. Biblia povedala, „Je to hriešne a hanebné, aby si žena strihala vlasy.“ Len jedna žena v Biblii si maľovala tvár, to bola Jezábel.

131 A čo vy, muži, ktorí tvrdíte, že ste Kresťania, a dovolíte to svojim ženám robiť? Zatiaľ čo Boh vás za to bude brať na zodpovednosť! Nie, ľudia; telesní... „Ó, pôjdem tam a pripojím sa do tej cirkvi, ak...“ [prázdne miesto na páske - pozn.prekl.] „...premýšľaj o tom.“ To je presne to, čo Písmo hovorí, že oni budú robiť, a to je presne to, čo urobili. A to je to, čo budú robiť, kompromis!

132 Nieкто povedal, „Billy, ak s tým neprestaneš, každého odoženieš preč.“

133 Je jedna Vec, ktorá neodíde, Duch Svätý, lebo to je Jeho Slovo, a ten skutočný predurčený veriaci neodíde preč, lebo to je Pokrm pre jeho dušu. On to miluje. Nič ho od Toho nemôže zadržať. On urobí všetko ako Jákob, ale on chce to právo prvorodenstva. On tam bude stáť. Je mi jedno, či ho to stojí každého priateľa, ktorého má, či to bude stáť jeho prácu, či ho to bude stáť jeho členstvo v cirkvi, či to bude stáť čokoľvek. On sa Toho bude stále držať, lebo on si nemôže pomôcť. Tam v ňom je niečo, niečo, čo ním hýbe, hlbina, ktorá volá po Hlbine. Ó, tu to máte, niečo v ňom!

134 Pozrite, čokoľvek, čo chcete nájsť v Biblii a vyzdvihnúť to sem, vráťte sa do Genesis a pozrite sa, z čoho sa to zrodilo a dávajte pozor, čo z toho povstáva. Všetky duchy a hnutia sa dnes vracajú späť do Genesis. To je to, čo sme urobili, aby sme vám dokázali tieto veci, ktoré vidíte, priatelia. Nezapudnite na to. Nedovoľte, aby vám to prešlo ponad hlavy. Nech to do vás vsiakne. To sú veci Božie. To prichádza ku hlave a Ježiš predpovedal, že v tých posledných dňoch to znovu príde ku hlave a že to bude toto: Pečať Božia a znamenie šelmy, dve duchovné moci pracujúce spolu.

135 No, každý vie, že Pečať Božia je to právo prvorodenstva, krst Duchom Svätým. Efežanom 4:30 hovorí, „Nezarmucujte Svätého Ducha Božieho, ktorým ste zapečatení až do dňa vášho vykúpenia.“ Keď sa oni znovu narodili, boli naplnení Duchom Svätým. Duch Svätý je nové Narodenie, vieme to. Vy ste počatí z Ducha, pripúšťam to, ale až dokiaľ nie ste narodení!

¹³⁶ Dieťa, ktoré je počaté v lone matky, ono má jeden druh života. To je život a jeho malé... tie malé bunky v jeho tele sa vykrúcajú a kopú a takto skáču. Ale keď sa narodí, dostane... [Brat Branham tleskol rukami imitujúc plesknutie] takto, a potom vykrikuje a stane sa žijúcou dušou.

¹³⁷ A dieťa môže chodiť do cirkvi a povedať, „Ó, ja verím v cirkev. Ja, ja pôjdem, urobím toto. A som dobrý... chcem robiť dobre, chcem robiť dobre.“ Ale to, čo ono potrebuje, je dostať plesknutie od Evanjelia, aby ho to zobudilo, aby vykrikovalo do večného Života a Duch Svätý v ňom vykrikuje, ako ešte nikdy predtým nevykrikoval. Potom je to nové stvorenie, je narodené z Ducha. Potom začína rásť, hýbať sa a má svoju bytosť v Bohu, vidíte; tak ako dieťa, to prirodzené dieťa má svoju bytosť vo svete.

¹³⁸ Potom, keď tento pozemský stánok bude zborený, máme iný čakajúci, vidíte. S takou istotou, ako vychádzalo to prirodzené telo, a tam je duchovné telo, aby ho prijalo, keď vyjde zo svojej matky. A keď vychádza zo svojej matky, zo zeme, čo je... ono je teraz v jej lone, vzdychá, kričí (Ó, Bože!), vzdychá, bolestí, starne, choroby a všetko ho tiesni zo všetkých strán a ten duch tam vo vnútri sa teší na tú Zem tam za riekou. Ono vzdychá, krúti sa, skáče (tak veru), lebo tam vo vnútri je život, ktorý žije naveky. Je to v tele, ktoré musí zomrieť. A raz, práve tak, ako tá matka priviedla to prirodzené dieťa, a to duchovné telo to uchytilo; tá zem to vypustí a vyjde to prirodzené telo a to fyzické telo... vlastne to nebeské telo to tam uchopí. Ak tento pozemský stánok bude zborený, máme iný čakajúci. To je ten dôvod, prečo zabúdate na veci tohoto sveta. Ony sú pre vás mŕtve. Je tam Duch. No, sledujte to teraz, ako ideme ďalej, tie dva duchy.

¹³⁹ Duch Svätý je Znovuzrodenie, vieme to. To je byť znovuzrodený z Ducha Božieho. Takto ste vy narodení, z Ducha. Narodený z Ducha, to je Znovuzrodenie. V poriadku. Vy ste počatí z Ducha, potom, keď sa narodíte z Ducha, ste naplnení Duchom Svätým. V poriadku.

¹⁴⁰ Potom, keď sú tí dvaja na zemi, ten prirodzený a ten duchovný, niekedy... toto som videl. Teraz, pri zakončení, chcem to týmto zakončiť, ako o tom budem pár minút hovoriť. Či v tom prirodzenom alebo v tom duchovnom, v každom... Teraz dúfam, že to každý rozumie. Buďte len tichí a úctiví, ako len môžete byť.

¹⁴¹ Videli ste toto niekedy? Dnes vidíte v našich cirkvách, dokonca v skupinách, kde sme sa oddelili a urobili organizácie a videli sme tam všetko toto. Vidíte človeka, ktorý berie určité miesto Písma a, brat, ten človek môže vziať to miesto Písma a urobiť ho nanovo živým, oživiť ho

presne tak, ako je zasľúbené tu v Biblii. A ten druhý človek ho to uvidí robiť a príde a pokúsi sa to urobiť a zlyhá. Dúfam, že to teraz zachytávate. On zlyhá. Prečo? Písmo mu nie je inšpirované. On sa len snaží napodobniť. On sa snaží konať ako niekto druhý. On nebol... No, možno bol poslaný od človeka. Možno niekto povedal, „No, ty dokážeš to isté.“ Vidíte, práve, ako povedal Ježiš, že to takto bude. Biblia to predpovedá v týchto posledných dňoch, „Ako sa Jannes a Jambres postavili proti Mojžišovi.“

¹⁴² Stál tam Mojžiš a stál tam Jambres a Mojžiš hodil svoju palicu a tá sa premenila na hada. „No,“ povedal faraón, „pod' sem, Jambres, ty vieš urobiť to isté.“ A on to urobil, vidíte. Ale čo sa stalo? Mojžišova palica potom zožrala tú jeho. Vidíte, bolo to zmanifestované. Kde bola jeho palica?

¹⁴³ Práve ako mimozmyslové vnímanie. Je to ako niečo z tohoto špiritizmu. Je to ako niektoré tieto cirkvi, ktoré to veria telesne, je to ďaleko od toho. Tie veci... oni hovoria, „No, to bolo na iný deň.“ Všetci dokopy sú mimo. Ale sledujte tohoto ducha v tých posledných dňoch, ako ide napodobniť toho skutočného Ducha. Vidíte? Tam prichádzajú vaše problémy. Presne tak ako ten skutočný, vidíte, ale on to nemohol zmanifestovať, nemohol spôsobiť, aby sa to udržalo, nemohol spôsobiť, aby to vytrvalo. Ó, Bože!

¹⁴⁴ Ľudia prichádzajú a hovoria, „Ja mám tiež Svätého Ducha.“ Pozrite sa, ako žijú, nevydrží to od jedného prebudenia k druhému, od jedného zhromaždenia k druhému. Je to zmanifestované, že oni To nemajú. Ak je nejaký muž narodený z Ducha Božieho, alebo žena, oni majú ovocie Ducha. Oni kráčajú zbožne. Oni žijú ten život. Vidíte? Oni sa držia preč od vecí toho sveta. Boh sa v nich pohybuje a manifestuje Seba Samého a dokazuje, že On je Boh, ktorý tam pracuje. Ten druhý iba napodobňuje. Vidíte?

¹⁴⁵ Napodobeniny, to je to, čo to bolo po celý čas, napodobovanie. Pozrite na Izmaela a Izáka a všetkých ďalej, napodobujú. Pozrite na proroka Mojžiša a pozrite na proroka Baláma. Vidíte? Pozrite, ako prišli! Pozrite na Judáša a pozrite na Ježiša.

¹⁴⁶ A Ježiš predpovedá, že tento Duch Svätý v tých posledných dňoch bude Pečať Božia. No a čo bude znamenie šelmy? To bude odmietnuť Pečať Božiu. Lebo všetci, ktorí nemali Pečať Božiu, mali znamenie šelmy. A ak sú to dve duchovné znamenia, jedno z nich bude pravdivý Znak Boží, a to druhé bude odpadnutie. Môžete to vidieť?

147 Pozrite sa na ten znak v Starom Zákone. Keď zaznela tá jubilejná trúba, každých toľko a toľko rokov, tí otroci odišli slobodní, pretože zaznela tá trúba. No, každý, kto chcel byť slobodný, mohol ísť. Ale niektorí z nich, oni boli radi otrokmi, tak oni ich vzali k oltáru a v cirkvi pri stúpe im prepichli šidlom ucho. A tak boli navždy poznačení, navždy slúžili svojmu pánovi.

148 A dnes budete počuť Posolstvo Pravdy Evanjelia, „Teraz môžete byť slobodní, ak chcete,“ Boh hovorí ku vám. Ale kedy sa postavíte sem na tú hraničnú čiaru a pozriete sa tam a máte poznanie Pravdy, a potom sa odvrátite, on vám prepichuje ucho a budete vždy len intelektuálni veriaci. Budete nábožní a budete chodiť do cirkvi, ale nikdy neprijmete Ducha Svätého. Vidíte, potom slúžite po všetky svoje dni. Znamenie šelmy, alebo Pečať Božia. Dostávame sa tak blízko.

149 No, pozrite, Slovo musí byť inšpirované: počuť To, rozpoznať To a konať podľa Toho. Mnoho ľudí bude počuť, ale nerozpoznajú To. Boh povie, „Toto je tvoja hodina.“

150 Nemohol by som byť náboženský fanatik. Nechcem z Toho nič.“ Vidíte, oni To nerozpoznávajú.

151 Pôjdeme na zhromaždenia, ten veľký Duch Svätý zostúpi. Jedného dňa som tam sedel, keď prišlo videnie a predpovedalo presne, čo sa stane. Povedal som, „Prichádza nejaký mladý muž.“ „Pod sem,“ naznačil som tomu čašníkovi, „máš srdcové problémy a hľadáš...“ „Áno. To je presne tak.“

152 „Vidíš tam prichádzať tú ženu?“ „Pod sem. Máš nádor na prsníku, a to je ľavý prsník a si vo veľmi zlom stave. Si hriešnik a ne...“ „Presne tak!“

153 Tí mužovia tam sedeli, pozerali sa okolo, tí kazatelia a tí všetci, povedali, „Ó!“ Idú na zhromaždenie, sledujú Ducha Svätého, ako prechádza rovno tým zhromaždením a hovorí tajomstvá srdca a tie veci. Povedia, „Nádherné. Áno.“ Vidíte? Ó, brat! Vidíš? Je to na tej druhej strane, niečo sa tam stalo. Tie ženy budú pokračovať ďalej a robiť tú istú vec. Muži sa vrátia späť ako prasa do svojho blata a pes k svojmu vývratku, rovno to isté. Nevidíte to? Teraz hovorím k...

154 Vidíš, ty si musíš uvedomiť, priateľu, v akom si stave. To je ten dôvod, že táto páska je, ako som povedal, „Len pre cirkev.“ Vidíte, „Len pre cirkev.“ Ak ste boli povolani zo svetla... z temnosti do Svetla, zo smrti do Života, z formálneho intelektuálneho chápania Krista do prežitia znovuzrodenia a sledujete svoj život, že on kladie veci tohoto sveta nabok, a vy stojíte za Krista bez ohľadu na čokoľvek, potom sa

niečo deje. Vidíte? Niečo je vo vás, nejaký hlad a hýbe sa to napred, ako to bolo pri Jákobovi. Vidiš, ty zápasíš s Pánom, a potom kráčaš odlišne. Niečo je v tebe iné, si zmenený.

155 No, to musí, predtým, ako sa to môže stať, musí vám to byť inšpirované. Je mi jedno, mohol by som tu stáť a kázať, až by som... až by tie vlasy, ktoré mi zostali, úplne vypadali, až by mi ovisli ramená a mal by som deväťdesiat rokov a vy by ste počúvali každý deň, dokiaľ vám to Boh neoživí, stále ste v tom istom stave.

156 Dva dni som toto študoval a modlil sa. Vidíte? Povedal som, „Pane, mám to cirkvi povedať?“

157 Niečo povedalo, „Povedz to. Tá hodina je nablízku. Povedz to.“ Cítim, že On ma skoro odvolá, tak chcem, aby ste to vedeli.

158 „Nikto nemôže prísť ku mne,“ povedal Ježiš, „ak ho najprv nepritiahne Môj Otec. Ó, viem, že hovoríte, že máte Boha a Abraháma za vášho otca, ale hovorím vám toto, vy ste... váš otec je diabol,“ povedal Ježiš. Nábožní ľudia, kňazi a veľkí mužovia. „Vy ste z diabla, svojho otca.“ Vidíte?

159 Všimnite si to ovocie Ducha. Vidíte, musí vám to byť oživené.

160 Nemohol by som si predstaviť, ako Noe hovorí, „Viete čo? Musí to byť, že by jedného dňa mohlo pršať, tak ja pôjdem a postavím si koráb. Ak bude pršať, no, vojdem do korábu a pohnem sa preč. Nič ma nebude trápiť, lebo ja vojdem do toho korábu a pohnem sa preč.“ Viete si to predstaviť? Nie. Nie. To nebolo to. Ak to bolo... Ó, nech to tí vyvolení teraz počujú. Ak by to bolo takto, ten prvý posmievač, ktorý by prišiel, ako povedala Biblia, že oni prídu; posmieval by sa mu, on by položil svoje kladivo a išiel preč.

161 Ako to ľudia robia dnes, začínajú s Ježišom a keď sa rozhládajú a vidia tú Pravdu, odchádzajú od Toho preč. Nemôžu To zniesť.

162 Ako povedal ten významný evanjelista, „To by roztrhalo moju službu.“ Nezáleží mi na službe, ktorú by Duch Svätý roztrhal. To musí byť roztrhané. Ale vidíte to, to je pýcha, toľko z človeka, toľko osobnosti. Ó, všimnite si toto teraz.

163 Noe bol vonku na poli a on počul, rozpoznal a konal. Nezáležalo mu na tom, koľko prišlo posmievačov, on staval ďalej.

„Noe, ty si náboženský fanatik.“

¹⁶⁴ „To ma vôbec netrápi.“ Staval ďalej! On počul. On rozpoznal, že to bol Boh, a preskúmal to s Písmom a bolo to tak. On rovno ďalej staval ten koráb, bez ohľadu na čokoľvek.

¹⁶⁵ Mohli by ste si predstaviť, mohli by ste si niekedy predstaviť toto, že Mojžiš na svojej ceste do Egypta jedného dňa vyšiel a povedal Cipore, svojej žene, „Cipora, vieš čo? Vybrúsil som si gramatiku, tú trochu matematiky som celkom vylepšil a geometriu a, ó, mnoho vecí... a svoje vzdelanie. Odkedy som tu pásol ovce, vypracoval som sa v tom tiež. Urobil som tam v Egypte chybu. Myslím, že pôjdem tam a napravím to. Myslím, že pôjdem dolu.“? Nie, tá prvá vlna, ktorá by proti nemu prišla, by ho tam rovno zmietla.

¹⁶⁶ Čo on urobil? Zabudol všetko, čo vedel o geometrii a svoje intelektuálne poznanie. Tie veci boli to, čo ho dostalo do problémov.

¹⁶⁷ To je to, čo dnes dostalo cirkev do problémov, príliš mnoho vzdelaných kazateľov bez toho, že by boli narodení z Ducha. Mužovia a ženy radi počúvajú intelektuálne preslovy, namiesto kázania moci a vzkriesenia Ježiša Krista. To je to, čo nás dnes dostalo do problémov. My už viac nepotrebujeme stredné školy a vzdelanie pre kazateľov. Potrebujeme Bohom povolaných mužov, ktorí sú naplnení Duchom Svätým a nie nejakou ľudmi vytvorenou teológiou nejakej denominácie. Potrebujeme Bohom povolaných mužov.

¹⁶⁸ Mojžiš pásol stádo, usadil sa a zabudol. On vedel, že jeho intelektuálne poznanie zlyhalo. On vedel, že jeho vzdelanie zlyhalo. On pásol stádo, ale on počul, ó, „Zozuj si svoju obuv, Mojžiš, tá zem, na ktorej stojíš, je svätá.“ On to počúval. Čo to bolo? Hlas Anjela, ktorý prehovoril, bol podľa Písma. On zaslúbil Abrahámovi, jeho otcovi, „Navštívim ľud, potom, čo tu dolu budú štyristo rokov, a potom ich vezmem mocným ramenom.“ On rozpoznal, že to bolo Božie Písmo zamerané.

¹⁶⁹ Dovoľte, nech sa tu nachvíľu zastavím. Nech to vsiakne. Či nemôžete vidieť, o čom dnes hovorím? Božie Slovo sa manifestuje rovno pred vami a vy si to neuvedomujete. Pomyslite teraz na Sodomu a Gomoru, pomyslite na to zaslúbenie Krista na tie posledné dni.

¹⁷⁰ Mojžiš to rozpoznal, bolo to podľa Písma, bolo to zaslúbenie. On počul, on rozpoznal. Niečo ku nemu prišlo, brat, on to potom mohol ísť urobiť. On konal. On mohol ísť dolu a zastaviť každého faraóna. On mohol zastaviť tie pliaga, kedy chcel. Mohol otvoriť Červené more, lebo on počul, rozpoznal a konal na Božom základe.

„Ja ti budem Bohom, ty mi budeš prorokom,“ On povedal.

A on povedal, „Ja to neviem robiť.“

¹⁷¹ Povedal, „No, potom, ty budeš bohom a nech je Áron твоjím prorokom. Každopádne musíš ísť.“

¹⁷² On nikdy nepovedal len, „No, možno by som tam dolu mal ísť a vyrovnáť tam tie veci.“

¹⁷³ Mohli by ste si predstaviť Eliáša na hore Karmel, ako by povedal, „Vieš, táto zem je strašne hriešna, možno, možno by som tam mal ísť a povedať Achabovi, že by sa mal hanbiť. Možno by som mal ísť tam hore na tú horu a posadiť sa a tak dlho sa postiť, až sa budú ľudia cítiť tak zle a budú unavení z toho, že mavidia, ako tam umieram od hladu“? Nie. Nie. To nebolo to.

¹⁷⁴ Ale on počul a rozpoznal a konal. „Prikázal som krkavcom, aby ťa krmili. Chodť tam ku Karite.“

¹⁷⁵ Keď prišiel čas skúšky sily medzi Bálom a Bohom, on povedal, „Chodte, prineste svoje obete, robte, čokoľvek chcete, a vzývajte svojho boha.“ Keď sa oni rezali a mali toľko telesného a vyskakovali hore a dolu, robili mnoho hluku, on povedal, „Kričte trochu hlasnejšie, možno, že je preč, možno niekde chodí. Možno, že spí.“ Ó, brat!

¹⁷⁶ „No, vieš čo?“ On povedal, „Ja som veriaci v Jehovu, takže môžem toto tak či tak robiť.“ Ó, nie, nenapodobňujte to. Nie. Nesnažte sa byť Eliášom, kým vás Boh nepovolá, aby ste ním boli. Tak veru. „Som sluha Jehovu.“ Tiež je ich tam dolu sedemsto, ale žiaden z nich sa to neopovážil urobiť.

¹⁷⁷ Potom, keď on zarezal toho býka a polial ho vodou, povedal, „Pane, urobil som to na tvoj príkaz.“ Vidíte to... Ktokoľvek iný by sa to snažil, to by bolo úplné zlyhanie.

¹⁷⁸ Musí ti to byť inšpirované! Duch Svätý to musí priniesť a zmanifestovať ti to.

¹⁷⁹ To je to, čo sa dnes deje. Ty sa nemôžeš postaviť k oltáru a povedať, „No, haleluja, haleluja. Pane, chcem Svätého Ducha. Haleluja, haleluja.“ Nie.

¹⁸⁰ Ale, brat, sestra, keď ti Duch Svätý inšpiroval to Slovo, ty To dostaneš skôr, ako opustíš svoju stoličku. Niečo sa v tebe rozhorelo. Kazateľ ti nebude musieť povedať, urob toto a urob tamto. Tie staré lístky len odpadnú a vyjdú tie nové. Je ti To inšpirované. Nebudeš sa hnevať na kazateľa, keď káže pravdu z Biblie. Budeš To milovať, načiahneš sa po tom. Je to Pokrm pre tvoju dušu.

¹⁸¹ Dokonca sám Ježiš povedal, „Ja nerobím to, čo chcem, sám od seba. Syn nemôže robiť nič, iba to, čo vidí činiť Otca.“ Tie slová... On sám bol Emanuel. On bol Boh na zemi, Ježiš. On bol to Telo, v ktorom prebýval Boh. On bol ten stánok, pod ktorým býval Boh. Amen! Ale v tom všetkom, ten z panny narodený Syn Boží, Emanuel v plnosti Ducha, On mal Ducha bez miery. A pritom vo Svojom vlastnom tele povedal, „Ja nečiním nič, dokiaľ mi to Otec prv neukáže.“ Bol inšpirovaný, aby to urobil!

¹⁸² Satan povedal, „Premeň tieto kamene na chlieb a predved' nejaký zázrak. Nech ťa to vidím urobiť.“

¹⁸³ On povedal, „Je napísané, 'Človek nebude žiť na samom chlebe.'“ Ó! Ale keď bol zástup hladný, On zobral päť chlebov a dve malé rybky a nasýtil päťtisíc. Ó, haleluja. Rozumiete, čo mám na mysli?

¹⁸⁴ Nesnažte sa napodobňovať. To je to, čo sa dnes deje s letničnými. To, čo sa dnes deje s cirkvou, je tam príliš mnoho takých, ktorí sa snažia predstierať, že majú Ducha Svätého. Je príliš mnoho tých, ktorí sa snažia napodobniť Božské uzdravenie. Je príliš mnoho tých, ktorí sa snažia napodobniť rôzne veci Pána. Nemôžete to robiť. Tie veci prichádzajú skrze vyvolenie, Boh povoláva, vy ste s tým vyšli už z matkinho lona. „Dary a povolania sú bez pokánia.“ Ó! To je pravda. Nemôžete sa urobiť niečím, čím nie ste.

¹⁸⁵ Ale keď vás Boh povoláva, buďte tou najvd'ačnejšou osobou na svete. Lebo On vás povolal. Potom sa vám to stáva skutočným.

¹⁸⁶ Ako by som hovoril, keby som mal čas, o tých veвериčkách tam vtedy, o tom, ako ma to otočilo. Nikdy som to predtým nevidel a nemohol by som to urobiť. Hattie, ktorá sedela tam vzadu, sa na mňa dívala. Ako by sa to mohlo kedy stať? Nemohlo by to byť učené, ale bolo to inšpirované, oživené. Slovo bolo vypovedané a stalo sa tak. Haleluja.

¹⁸⁷ Pavel, mohli by ste si ho predstaviť, že by povedal, „Som tu vonku na mori už štrnásť dní a nocí a žiadne hviezdy, ani mesiac, ani slnko, ani nič. Hádám pôjdem hore a poviem im, 'Buďte zmužilí, lebo Boh sa o nás jednako postará.'“? Ó, Boh takto nepracuje. Boh to nerobí.

¹⁸⁸ Tvoja viera je v poriadku, brat. Tvoja viera je nádherná. Ale dokiaľ ti tá vec nie je inšpirovaná!

¹⁸⁹ Ó, tu visí červené svetlo a ak vidím... poviem, „No, mám nohu na pedáli. Mám auto. Môžem ísť na to svetlo stodvadsať míľ za hodinu.“

To je pravda. „Cítim silu pod svojimi nohami.“ Ale radšej by si mal počkať, kým nezasvieti zelená. Haleluja.

¹⁹⁰ Rozumiete, čo mám na mysli? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ - pozn.prekl.] Keď zasvieti „zelená“, v poriadku. Keď ti je tá vec inšpirovaná a Boh to zjavuje, ako to On robil tam vtedy, v poriadku. Ale kým to On nerobí, máme len bandu Judášovských napodobňovateľov, ktorí idú popri a hovoria, „No, ja som taký istý ako oni. Som tiež kresťan.“

¹⁹¹ Ó, či si nepamätáte? Synovia Skevu vyšli a povedali, „Zaklíname ťa, preklíname ťa v Mene Ježiša, ktorého káže Pavel. Vyjdi v o n !“
On povedal, „Pavla poznám, aj Ježiša poznám, ale kto ste vy?“

¹⁹² Prichádza hodina, keď to správne a nesprávne bude zamanifestované. Na kresťanoch je to dnes vidieť. V cirkvách to dnes vidieť. V ľuďoch je to dnes vidieť. Držím vás dlho, ale chcem, aby ste toto porozumeli.

¹⁹³ Pavel nikdy nepovedal, „Myslím, že pôjdem hore a poviem, 'No, buďte zmužilí.'“ Nie.

¹⁹⁴ Čo urobil? On počul anjela. On vedel, že to bol ten istý anjel, ktorý k nemu vždy hovoril. On rozpoznal, potom konal. Vyšiel hore a povedal, „Buďte zmužilí, lebo anjel Pánov, ktorému som sluhom, sa pri mne minulej noci postavil a ukázal mi videnie, že na tejto lodi nebude nič stratené. Buďte zmužilí. Chodte si teraz zjesť svoju večeru. Všetko je v poriadku.“ Amen. Keď je ti to inšpirované, keď Boh potvrdzuje, že to je pravda!

¹⁹⁵ Mám tu niekde poznámku, napísal som si to. Tu to je, rovno tu. Aha. Sme na konci všetkých vecí. Dovoľte mi to len teraz na záver takto priniesť. Dúfam, že vám Boh niečo zjavil. Pozrite, všetko je na konci. Nieкто sa ma jedného večera pýtal, myslím, že to bol brat Fred Sothmann, pýtali sa, ako sme blízko času konca.

¹⁹⁶ Brat Demos Shakarian videl to videnie, ako sa zamanifestovalo a ako sa to o päť dní stalo, tak dokonale, to ho akoby vyhodilo z topánok. Zavolať ma a povedal,

„Ako sa má Jozef?“

Povedal som, „Dobre.“

Povedal, „Vída videnia?“

¹⁹⁷ Povedal som, „Áno.“ Povedal mi o Dávidovi, synovi brata Wooda, kde spadol na motorke, tri alebo štyri dni predtým, ako sa to stalo, úplne presne.

On povedal, „Vieš, tie veci sa v rodinách ďalej prenášajú.“

¹⁹⁸ Povedal som, „Spravodlivé alebo zlé, oboje, to sa v rodinách prenáša ďalej.“

¹⁹⁹ Trochu sme sa rozprávali a oni, Fred mi povedal, „Kde je to vyobrazené, brat Branham?“

²⁰⁰ Povedal som, „Pozri, Fred, vezmime to cez prírodu. Boh pracuje vo Svojej prírode. Pozri, sleduj, čo sa stalo. Slnko vyšlo na východe. To je najstaršia civilizácia, ktorú máme, Čína.“ Všetci to vieme.

²⁰¹ Najstaršia civilizácia, ktorú máme, je Čína. V poriadku. A civilizácia sa pohybovala po celý čas na západ. A teraz, kam by si sa dostal, keby si opustil západné Pobrežie a išiel by si krížom ďalej? Do Číny. Presne. Sme na konci. Biblia povedala, prorok povedal, „Bude deň, kedy nebude ani noc ani deň, keď bude slnko prechádzať, ale v čase večera...“, rovno predtým, ako sa to tu zakončí, „znovu bude Svetlo, to isté.“ Ježiš povedal, „Bude včasný a pozdný dážď. A ten pozdný dážď prinesie oba, včasný i pozdný dážď, v tom istom období.“ Sme v čase konca.

²⁰² Pozrite sem, nech vám to ukážem. Politika je na konci. Veríte tomu? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ - pozn.prekl.] Ukážte mi niečo dnes... Tento národ je na tom najhoršie na svete, pre skazenosť, bezbožnosť. Kto čítal Courier Žurnál, ten večer v Louisville, kedy vyberali všetky tie ženy, z každého národa, tie najkrajšie ženy v krajine a postavili ich, aby vybrali Miss Universe (Miss Vesmíru)? Z každého národa okrem Ruska. A oni poslali Chruščovovi odkaz a opýtali sa ho, „Prečo nie?“ On povedal, „Rusko nevyzlieka svoje ženy, aby tak chodili pred mužmi.“ Pohania, bezbožný národ zahanbuje nás, ktorí sa nazývame Kresťania! On povedal, „Rusko nevyzlieka svoje ženy, aby takto chodili. V Rusku nikdy nevidíte šortky alebo takéto veci.“ To sú tí bezbožní. A my, čo sa nazývame „Kresťania“!

²⁰³ Niet divu, že Biblia povedala, „Všetky stoly sa stali plné vývratku. A koho môžem učiť Náuku a kto je odtrhnutý od prs? Ale bude príkaz na príkaz, úprava na úpravu. Istotne bude hovoriť bľabotajúcou rečou a iným jazykom tomuto ľudu. Toto je odpočinutie. Ale napriek tomu všetkému, nechceli počuť.“ My máme svoje intelektuálne poňatia. Ó, ako dobre by to bolo zostať pri tom celý deň.

²⁰⁴ Politika, skazená! Demokrati, Republikáni a všetci, je to upadnuté. Čo to je? Je to skorumpovaná banda. Každá osoba, ktorá tam pracuje a nie je znovuzrodená, je z diabla. Diabol povedal, „Každé kráľovstvo na svete patrí mne,“ a Ježiš s ním nediskutoval. Svet je kontrolovaný diablom. A každý človek, ktorý pracuje vo vláde, ak nie je Kresťanom, je z diabla a pracuje pre diabla. Tieto národy pripadnú všetky Ježišovi Kristovi, keď On príde a bude Milénium.

²⁰⁵ Pozrite sa, čo dnes robia. Kričia na mňa kvôli tomu, že míňam peniaze na Kresťanov, a chcú ma zavrieť na dvadsať rokov do štátnej väznice za to, že som použil peniaze na náboženské hnutie. A whiskey a pivo a cigarety odpíšu desiatky miliónov dolárov za rok, aby skazili národ. A mňa, ktorý sa snaží kázať spravodlivosť stojac vo dverách Ježiša Krista, chcú za to zavrieť. A berú také veci z toho zlého, upadnuté, chytré, inteligentné a dovoľia im to odpísať na televízne programy, ktoré porušili svet, poslali ženy ku psom. Jedna z najväčších kliatieb, ktorú kedy tento národ mal, a oni s tým idú. Posielajú ma do väzenia za kázanie Evanjelia, berúc tam pár dolárov, aby som mohol kázať Evanjelium, ktoré mi dávajú ľudia, aby som mohol kázať Evanjelium. Ja nie som bohatý. Neviem to opísať, ale stále ma chcú poslať do väzenia, držať ma dva roky a onedlho bude súdny proces. Ó, aká upadnutosť, aká špina! Bože, buď milostivý!

²⁰⁶ Poviem túto jednu vec, možno, že to je to, čo má Boh, predtým, ako pošle atómovú bombu. Musíte najprv urobiť niečo zlé, viete. Musíte sa raz dotknúť Jeho pomazaných, kvôli tomu istému miestu Písma, aby ne... „Nedotýkajte sa mojich vyvolených.“ To je pravda. Tak ak sa toto musí stať, aby to priviedlo súd, ako sa to stalo v tých dňoch Daniela alebo niekde inde, nech to príde. Som Tvoj sluha, Pane. To je pravda. Ó, áno.

²⁰⁷ Politika, upadnutá! Národ, skazený! Dobre, pozrite. Oni teraz idú obliecť vojakov do šortiek. Ó! Politika, vojna! Politika je na konci. Diktátori, to je nesprávne. Politika je zlá. Prečo nezostali so zbožným kráľom, ako im Boh dal Dávida? Ten veľký lord Anglicka povedal, keď bola sformovaná táto demokracia, povedal, „Je to teraz v poriadku, ale príde čas,“ povedal, „bude to ničím. Bude to mnoho plavby, ale žiadna kotva.“ A on má pravdu. Povedal, „Politici rečnia na každom rohu, všetky možné poprekrúcané veci, ktoré ničia vládu.“ A ten človek mal pravdu. To je presne to, čo sa deje.

²⁰⁸ Jeden môže vyjsť sem a prejsť odtiaľto a opiť sa a roztrhať, čo len chce, a ide tam, každého pozná, tak mu na to nič nepovedia. Nech to skúsi urobiť niekto chudobný alebo niekto, kto nikoho nepozná, pošlú

ho do väzenia. Korupcia, úpadok, špina, štyridsať percent z nich sú homosexuáli. Pomyslíte na to. Znovu Sodoma a Gomora. To je tá skupina, o ktorej sa predpokladalo, že je nábožná.

²⁰⁹ Som zvedavý, čo sa bude diať ďalej, keď príde ďalší prezident. Boh nám dal jedného dobrého zbožného muža, starého Dwighta Eissenhowera. A teraz dúfam... sledujte, čo prichádza ďalšie. Nabudúce môžeme mať nejakého podvodníka, istotne. Ale prichádza „faraón, ktorý nepozná Jozefa.“ Pamätajte na to. Hneď sa ku tomu dostaneme. Politika je skorumpovaná. Vieme to.

²¹⁰ Vojna je na konci. Ó, voľakedy hádzali skaly jeden na druhého, bili jeden druhého po hlave kamennými sekerami, potom strieľali z lukov šípy. Potom mali pušky, potom guľomety, potom osemdesiat osmičky v Nemecku a my také veľké delá. Potom hádzali ručné granáty a jedovatý plyn. Ale teraz majú vodíkovú bombu. Vojna je na konci. Každý národ ich má, tak čo budete teraz robiť? Dokonca dnes nejaký malý národ, stačí len stlačiť spúšť, to je všetko, čo musíme urobiť, a ona letí do vzduchu. Vojna je na konci. Ha. Amen. Vojna je na konci. Politika je na konci.

²¹¹ Vzdelávací systém je na konci. Kriminalita mládeže. Deti, nie sú žiadne nádeje pre deti, oni sa stali šialené. Nemôžete im dať žiadne vzdelanie. Nemôžete ich dať do školy a mať dieťa so vzdelaním. Je z neho dvojnásobné dieťa pekla, keď odtiaľ vychádza, než ako keď tam ide. Nech len učiteľ niečo o tom povie, oni ho zabijú. Vytvoria nejakú bandu a pôjdu tam a zastrelia učiteľa, zoberú ho a obesia. Stratili sme dvetisíc učiteľov. Ó, počkajte. Myslím, že to bolo dvadsaťtisíc učiteľov, tento posledný rok. Ja ich neobviňujem. Ja by som to tiež nechcel robiť. Stále propagujú, „Dajte týmto deťom vysokoškolské vzdelanie“. Oni to potrebujú, ale diabol ich dostal. Diabol ich dostal. To nie je len, že idú von a sú hrubí a zvesia nejakú bránu a zavesia ju na strom, v noci počas „pamiatky zosnulých“, alebo urobia nejakú vylomeninu, ako to deti zvykli robiť, alebo vzali farmárovu káru a postavili ju na cestu, nie také veci, ale oni sú šialení. Robia veci, ktoré sú šialené; zastrelia ňa, zabijú, zavraždia, otrávia, čokoľvek. To je nastávajúca generácia.

²¹² Pôrodnosť je na konci. Ženskosť, materstvo. Antikoncepcia sa praktikuje všade a malé psy zaujali to miesto.

²¹³ Morálka, nie je už viacej žiadnej morálky. Ženy sa zle obliekajú, prichádza to cez televíziu, všetky druhy napodobenín, zlých ľudí Hollywoodu, všetko také, móda, všetko na konci.

214 Vzdelávací systém je na konci. Politika je na konci. Vojna je na konci. Civilizácia je na konci. Všetky tie veci sú na konci. Ó, čo môžeme potom robiť? Čo je ďalšie? Sme na konci všetkých vecí.

215 No, cirkevný život je na konci, tá normálna cirkev, cirkev, ktorá... No toto môže trochu pichnúť, ale tá telesná cirkev, Ezavova cirkev, ona prišla ku svojmu koncu. Čo ona robí? Završuje sa vo federácii cirkví, ktorá sa nakoniec spojí s romanizmom, aby bojovala proti katolicizmu... vlastne s katolicizmom, aby bojovala proti komunizmu. Pápež Ján zvoláva všetky cirkvi, aby sa vrátili, a oni to urobia. A oni sa spolu zjednotia s takou istotou ako TAK HOVORÍ PÁN.

216 Poviete, „Počkaj chvíľu, brat Branham. Dostávaš sa mimo tej línie.“ Ak áno, Boh napísal svoju Bibliu mimo tej línie. V tomto prípade musíte byť Micheáš.

217 Jeden večer mi Morris Cerullo povedal, „Kto je antikrist, brat Branham? Židia sú antikrist.“ Povedal som, „Morris! A Ty, Žid?“

On povedal, „Oni najviac nenávidia Boha.“

218 Povedal som, „Morris, ne... Povedz mi, kde v Písme je, že antikrist vyjde z Jeruzalema? Antikrist prichádza z Ríma, nie z Palestíny.“

Povedal, „No, pozri, ja... oni nenávidia Boha.“

219 „Áno, či nepovedal Boh, že On zaslepil ich oči, aby sme my mohli mať deň videnia? Ale náš deň skoro skončí.“

220 Povedal, „Ó, brat Branham, nikdy som o tom nepomyslel.“ Vidíte, tu to máte.

221 Sme na konci. Ten telesný svet, tá telesná cirkev je tam, na konci. Sledujte, ako sa to završuje vo federácii cirkví. Zjednotení Bratia išli do toho s nimi. Letničníci sú s nimi. Všetci ostatní sa organizujú. Vidíte tam tých Kananejcov, po celý čas sa tam prelína ten Ezavov duch, veľmi nábožní a spájali sa so svetom, bez duchovného zrozumenia, neschopní premôcť, Bohom nevyvolení, aby boli vyvolaní a oddelení.

222 Ó, keby som to len mohol dať na známosť, keby som to tam mohol len nejako zatlačiť! Oni to nevidia. Majú oči a nevidia, majú uši a nepočujú. Ó, prečo sme takí zadebnení voči Duchu? Teraz počúvajte toto. Všetko je na konci.

223 A tá duchovná Cirkev je na svojom konci. Ona prichádza ku koncu. Ó, Bože! Pozrite sa späť, ako Ona začala s Lutherom, otriasla sa, tá duchovná cirkev. Potom s Wesleyom prišla do posvätenia. Potom

s letničnými, Duch Svätý. A teraz, v čase konca, Duch Kristov je tak v Cirkvi, že robí tie isté skutky, ktoré robil On, prišla znovu rovno naspäť ku svojej Hlave, prípravení, aby sa Cirkev a Kristus zjednotili a na príchod Pána Ježiša a vzkriesenie mŕtvych. Sme v čase konca. Ježiš tak povedal, „Ako bolo vo dňoch Sodomy, tak bude pri príchode Syna človeka.“ Rozumiete tomu?

224 Pozrite na tú telesnú cirkev. Pozrite sa, kam idú, stále ďalej a ďalej preč.

225 Pozrite na tú Duchom naplnenú Cirkev, ktorá sa striasa všetkých tých nezmyslov, vychádza v Duchu, samozrejme menšina, vychádza v Duchu, ale pohybuje sa až na také miesto, až sa dostala tam, kde sa Svätý Duch pohybuje priamo cez ňu, pracuje Svojím spôsobom, a Ona je pripravená prijať svojho Pána, pripravená prijať svojho Pána.

226 A tí ostatní z nich sú zorganizovaní, vracajú sa do sveta, odrezaní, vracajú sa späť do federácie, napredujú do tej jednej veľkej hlavy konfederácie pod katolicizmom. „A bol učinенý obraz šelme.“ Obraz, „niečo ako to“. Konfederácia cirkví sformovaná s katolicizmom, tí dvaja spolu, pracujú spolu. „Kto je schopný viesť vojnu so šelmou alebo jej obrazom?“ Samozrejme, že nie. Ako by sme pri tom mohli zostať hodiny.

227 Dovoľte mi teraz, aby som vám povedal toto a potom bude čas zakončiť. Povedal som vám, že to bude dlhé. Cítim sa tak vzrušený. Kedy Boh dokonca povedal tieto veci, povedal, „Povedz im to. Vypovedz to. Nebuď už viac ticho. Ukáž im to. Ak to neprijmú, potom tá krv nie je na tvojich rukách.“ Tá hodina je tu. Ten čas, všetko to vrcholí.

228 Svet je na svojom konci. Už to nemôže viac vydržať. Vojny sú na konci. Nemôžete mať už viac vojnu. Aby ste mali vojnu, to nie... len prvý, ktorý stlačí spúšť, a je to. Politika je prehnitá a skorumpovaná.

229 Ten cirkevný svet je... metodisti, baptisti, presbyteriáni, letniční. „To sú prasatá, (ktoré sa vracajú) do svojho blata, psy ku svojmu vývratku.“ To je pravda, každý jeden z nich. Boh volá von z toho porušenia, Cirkev, ktorá je vyvolená. To je presne tak. Ezav, oni povedali, „My sme cirkev!“ Nepochybujem o tom. Jakob bol Ezavov otec, tiež, to je pravda, takže, ale... mám na mysli, Izák bol Ezavov otec a Jakob bol jeho brat, s ním. Ale jednému bolo vynahradené tým právom prvorodenstva, ten druhý to nenávidel. Jeden počul, rozpoznal a konal. Ten druhý povedal, „Ó, keď chodím do cirkvi a robím to, čo je správne, aký je v tom rozdiel?“ Tu to máte. Teraz v....

230 Poviem teraz niečo pri zakončení, ešte túto jednu poznámku. Tá skutočná cirkev má tak mnoho, pre čo teraz žiť. Ó, to by mal byť taký jubilejný čas pre tú skutočnú cirkev. Pre tú pravdivú cirkev. Pre tú vyvolenú cirkev. Kedy viete vo svojom srdci, že ste prešli zo smrti do života, keď sa pozriete na seba a vidíte, sledujete svoj život a vidíte, že všetky veci toho sveta pominuli a že vy ste sa stali novým stvorením. Počúvajte teraz veľmi pozorne pri tom, ako zakončíme. Viete, že ste prešli, váš život dokazuje, „podľa ich ovocia ich poznáte“. Vaším jediným objektom je Kristus. Čakáte na Neho, že príde každú minútu. Kráčate v Duchu. Milujete Ho. Vidíte Ho pracovať cez vás. Nič, čo vy túžite robiť, ale to robí len On Sám. Ó, čo za čas.

231 Pripomína mi to jedného umelca, ktorý išiel do Ríma, aby sa učil za maliara, mladý človek. Všimli si ho. On bol tak odlišný od tých ostatných amerických chlapcov a dievčat a vecí, ktoré išli s tým - byť umelcom - a od toho ostatku sveta. Tento mladý muž bol pozoruhodný, bol milým človekom a oni si to všimli. Mávali tam veľké párty a zvykli sa „sťat“, ako to robia v Ríme, jednoducho sa opili, ako len mohli.

232 Sám som tam bol a videl som to. Vyšli na ulicu, muži a ženy vystrájali. Dokonca v parkoch mali pohlavný styk, rovno v parku. Rovno na otvorenom priestranstve, vôbec na to nedbali. V Anglicku tiež. A všade inde. Vidíte? Nie je to o nič horšie ako tu. Tá istá vec je tu, práve taká zlá, tu to len trochu viac prikrývajú, kvôli polícii a iným veciam. Ale je to hrozné!

233 No, tento mladý človek sa držal mimo všetkého toho. Keď oni išli na tie večierky, on ich nechal ísť, ale on sa učil za maliara. Tak jedného dňa, nejaký správca múzea, galérie, on bol Kresťan a povedal, „Vyjdime si na prechádzku, synu. Poďme sa prejsť, rád by som si s tebou trochu pohovoril.“

Povedal, „Dobre.“

234 Tak išli, vyšli na nejaký kopec, obaja mali svoje ruky za chrbtom, vyšli na nejaký vrch. Slnko zapadalo, a ten starý muž povedal tomu mladému maliarovi, povedal, „Synu, ty si Američan.“

Povedal, „Áno, som.“

235 Povedal, „Prišiel si sem, aby si sa vyškolil v umení. Predpokladám, že chceš pracovať ako umelec.“

On povedal, „Mám to v pláne, pane.“

Povedal, „Všimol som si, že si Kresťan.“

Povedal, „Som Kresťan.“

236 On povedal, „No, je jedna vec, ktorú sa ťa chcem opýtať. Pýtal som sa tých ostatných. Oni hovoria, že sú tiež Kresťania.“ Povedal, „Čo ťa robí tak odlišným? Čo ťa robí tak odlišným od tých ostatných chlapcov z Ameriky a tých dievčat z Ameriky? Čo robí taký veľký rozdiel, a pritom vy všetci hovoríte, že ste Kresťania?“ On povedal, „Pane, vidíte tam, kde zapadá slnko?“ Povedal, „Vidím.“

237 On povedal, „Tam za oceánom, v určitom štáte v Novom Anglicku, v určitom meste v tom štáte a v určitom dome v tom meste je určité dievča, ktorému som slúbil, že mu budem verný.“ Povedal, „To je všetko, čo mám v mysli, aby som vyštudoval umeleckú školu a vrátil sa späť k tomu dievčaťu, ktoré pre mňa verne žije.“ Povedal, „Takto žijem to, čo žijem.“

238 Ó, brat, sestra, môžeš sa diviť, prečo nedbáme o to, ako nás nazývajú. Je mi jedno, čo hovoria.

239 Stál som tam jedného dňa s Fredom, dolu v San Juan, v Puerto Rico, díval som sa na more a všimol som si korálový útes, míľu ďaleko, ako sa tam lámali tie veľké vlny. On povedal... Tí plameniáci sa tam prechádzali v záhrade, a tak ďalej. Povedal som... povedal, „Brat Branham, toto je ako Nebo.“

240 Povedal som, „Ale more tam bude tiché, brat.“ Povedal som, „Tam za oceánom je určité miesto nazvané Nebo, tam v tom Nebi je tá určitá Osoba, zvaná Ježiš, a On jedného dňa sňal všetky moje hriechy a ja som Mu slúbil, že budem pre Neho verne žiť, že budem robiť to, čo On chce, aby som robil. To je ten dôvod, prečo sa nehanbím za Jeho Evanjelium, Ono je mocou Božou ku spaseniu.“ To je to, čo robí, že Kresťan žije inak. On je odlišný, lebo má Niečo, kvôli čomu žije odlišne.

Skloňme nachvíľu svoje hlavy.

241 Môj skleslý priateľ, či máš dnes ráno niečo, kvôli čomu žiješ odlišne, niečo, čo ťa vyviedlo z toho sveta, niečo, čo pre teba znamená viac ako celý ten svet, či žiješ pre Krista? Ak to nemáš, prečo to neprijmeš teraz? Nechoď len do cirkvi a nepovedz, „Chcem byť dobrou osobou.“ Nerob to. Chceš byť Kresťanom. Ty, ak tam vždy bolo niečo v tvojom srdci, čo ti hovorilo „Nie si v poriadku, ale Ja chcem, aby si bol v poriadku.“ Vždy si túžil byť niečím, čím teraz nie si, či nevieš, že to je Boh, ktorý ťa volá? Neobracaj sa ku Tomu chrbtom. „Lebo ak ste raz boli osvietení a mali ste tú príležitosť a odvrhli ste to poslednýkrát, nezostáva už viac obeť za hriech.“ Nestotožnite sa s Ezavom.

²⁴² Príď s Jakobom bez ohľadu na to, čo ťa to bude stáť. Ak by ťa to stálo tvoj dom, ak by ťa to stálo tvoju prácu, ak by ťa to stálo tvojho manžela, ak by ťa to stálo tvoju manželku, ak by ťa to stálo tvoje deti, ak ťa to stálo čokoľvek, získaj to právo prvorodenstva! To je to, čo sa ráta. A ak to takto dnes ráno cítiš a chceš by si mať to právo prvorodenstva! Ja ti to nemôžem dať, Boh môže, a to je On, ktorý ku tebe hovorí. Zdvihol by si len ruku a povedal, „Modli sa za mňa, brat Branham. To právo prvorodenstva, ja to chcem.“ Nech ťa Boh žehná, všade naokolo. „Chcem to právo prvorodenstva.“

²⁴³ Náš nebeský Otče, ďakujem Ti, najvznešenejší a najsvätejší Bože, za všetku Tvoju dobrotu a milosrdenstvá k synom a dcéram človeka. A uvedomujeme si, že sme v čase konca, nič už nemôže dlho pokračovať. Čakáme už v tom požičanom čase, ako bolo vo dňoch Noeho, tá dlhohovievavosť Božia, keď bola pripravovaná archa, vtedy bolo spasených len osem duší. Ty si povedal, „Tak bude pri príchode Syna človeka. Božia dlhohovievavosť nechcela, aby niekto zahynul, ale aby všetci mohli prísť ku pokániu.“

²⁴⁴ A dnes sú v tejto budove mužovia a ženy, ktorí pozdvihli svoje ruky, chlanci a dievčatá, mladí a starí, pozdvihli svoje ruky a hovoria, „Niečo ma tiahne.“ Ó, Bože, nech to nikdy neodvrhnú, nech predajú svoje vzdelanie, nech predajú, čo majú. Ako ten človek, ktorý našiel tú veľkú perlu. To bola význačná veľká perla, bola to tá najväčšia perla a on predal všetky tie svoje malé, aby si mohol kúpiť túto význačnú veľkú perlu. Nech predajú všetko, čo majú z toho sveta dnes ráno, všetku svoju popularitu sveta.

²⁴⁵ Pane, tieto ženy, ktoré tu sedia, mnohé z nich počuli kázať Evanjelium tak mnoho ráz a stále sa brodia ďalej do sveta a do módy ako ten svet a obliekajú sa ako svet a chodia na večierky a také veci, zúčastňujú sa na svetských veciach, správajú sa ako ten svet a používajú veci toho sveta. Ó, Bože, nech zostanú dnes ráno zahanbení. Ak je v nich vôbec nejaká nádej, Pane, obráť to dnes. Nech je toto tá hodina.

²⁴⁶ A títo muži tu, Pane, ó, Bože, buď im milostivý. Mnohí z nich stále chodia vo veciach toho sveta, stále túžia a radujú sa z vecí toho sveta, hriech, fajčenie, pitie, spoločenské prípitky, malé pivo niekde bokom, alebo niečo také, alebo majú žiadostivosť a zavesia si nejaké plagáty, hriešne oblečené mladé ženy. A tie telá, na ktoré sa pozerajú na ulici, a oni takmer predbiehajú ľudí, aby sa na ne dívali, a nazývajú sa kresťania. A vedia, že tá forma toho ženského tela, možno za dvadsaťštyri hodín, bude hniť niekde v hrobe, chrobáky a červíky sa

budú hemžiť cez tie tvarované a formované nádoby jej tela; a jej duša niekde v diablovom pekle kvôli spôsobu, akým žila. A ona pritom ešte vyšpúli svoje namaľované pery, zachichúňa sa a vysmeje sa ti.

²⁴⁷ Bože, buď milostivý tým ľuďom. Ó, Pane, nenechaj ich zahynúť. Prosím, maj zľutovanie a pošli zľutovanie. Daj to každému jednému z nich, Pane. Ty si ten jediný, ktorý môže dať toto požehnanie. A keď si ich Ty povolal k večnému životu, nech sa ich srdcia otvoria; a odložia dnes ráno všetko nabok, a potom to príjmu. Daj to, Otče.

²⁴⁸ A teraz nech Duch Svätý príde do tohto stretnutia, ku tým chorým a postihnutým a nech ľudiavidia, že toto Posolstvo, ktoré bolo dnes ráno kázané, že Príchod a všetko je na konci, a dokonca Ježiš pracuje vo Svojej Cirkvi. Daj, nech sa to teraz stane, Pane, aby si mohol vziať týchto ľudí do Tvojich rúk. A kedy vidia, ako Duch Svätý pracuje, pohybuje sa medzi ľuďmi, nech je to potvrdené, to Posolstvo, ktoré som kázal, že sme v čase konca. Nech počujú. Oni počuli a nech môžu rozpoznať, že ten istý Ježiš, ten spôsob, ktorým to On robil vo Svojom dni, že to tu robí skrze Svoju Cirkev v tomto poslednom dni. A potom nech konajú skrze to, že vydajú svoje životy a telá a duše a duchov Jemu. Dávam Ti ich, Pane, v Ježišovom Mene.

²⁴⁹ No, v budove, kde sú ľudia, som poslal ráno Billyho, aby rozdal modlitebné karty. On... [Prázdne miesto na páske. - pozn.prekl.]

²⁵⁰ Ste nemocní alebo v potrebe? Ak mi to Boh zjaví, ako to On urobil pri tej žene pri studni, a povie mi, čo je váš problém, alebo niečo o vás, o čom vy viete a ja nie, spôsobí to, že budete mať vieru, aby ste verili Bohu? Spôsobí to, že vy ostatní budete mať vieru? Je toto prvý raz, čo sa vidíme? [Sestra hovorí, „Nie.“ - pozn.prekl.] Ó, ty si ma už predtým videla, ale ja som ti cudzí. Je to pravda? V poriadku, nech ti Boh udelí tvoju žiadosť.

²⁵¹ Je to skutočné, alebo nie? Ó! Vzývajte svoje intelektuálne náboženstvo. „Bál,“ povedal, „kde je?“ Eliáš na hore Karmel povedal, „Kde je Bál? Kde? Zobuďte ho.“ Nemusíte zobudiť Ježiša. On je hore po celý čas. On je vždy prítomný, vždy žijúci, vždy schopný, ten istý včera, dnes i naveky. Amen. Boh zostáva Bohom.

²⁵² Veríš, že tvoje srdcové ťažkosti ťa opustia a budeš v poriadku? Ty nie si odtiaľto. Vráť sa do Lexingtonu a povedz, aké veľké veci ti urobil Boh. Vidíte?

²⁵³ Ide to ponad hlavy ľuďom, ktorí to nikdy neuchopia. Tá živá Cirkev to rýchlo uchopí a bude vedieť, že Prítomnosť Ducha Svätého je tu.

254 Niekto tu vzadu zodvihol svoju ruku. Bola si to ty, pani? Veríš, že Boh mi môže povedať tvoju ťažkosť? Ten starý...

255 Ten brat tam na konci, myslím, že on to prednedávnom povedal. Veríš, brat? [Brat hovorí, „Áno.“ - pozn.prekl.] Veríš? Potom ťa tie kožné problémy opustia a budeš v poriadku.

Veríš tomu? Prijímaš to, že si uzdravený? Zodvihni ruku, ak áno. Vidíte. Aha. V poriadku. On mi je cudzí. Vieš to, Pat.

256 Nejaká pani sa tam díva a modlí sa, pozrela sa na mňa, povedala, že nie je odtiaľto. Veríš, že ten vysoký krvný tlak ťa opustí? To je pravda, že? Zodvihni ruku, ak je to tak. V poriadku, maj vieru v Boha. Vidíte, čo mám na mysli?

257 Čo vy, ľudia, niektorí z vás, ktorí ma poznáte? Niečo máte na srdci. Zodvihnite svoje ruky. Toľkí z vás! Ja to nemôžem urobiť, to musí len prísť. Viete, to je vaša viera.

258 Georgie Bruce, vidím, že tam sedí. Ty sa vždy snažíš pre niekoho niečo nájsť, Georgie. Bola si uzdravená z rakoviny. Žiadna pochybnosť v tvojej mysli. Toho dňa, kedy si prišla do tejto modlitebne a vyšla si dverami, prišiel na mňa Duch Svätý a rovno tam ti povedal nejaký skutok, o ktorom nikto na svete nevedel, iba ty, Boh a jedna osoba. Je to pravda? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ - pozn.prekl.] To je pravda. Ty mi veríš, že Georgie? Niečo máš na srdci, Georgie. Veríš, že Boh mi môže povedať, čo máš na srdci?

Urobí to, že vy, ostatní, ktorí ma poznáte, mi budete veriť?

[Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ - pozn.prekl.]

259 Poznám Georgie, ale ona na niečo myslí. Ona má dvoch ľudí, ktorí nie sú odtiaľto, za ktorých sa modlí. Obaja žijú v Corydon. To je pravda. A ona tu má nejakú osobu, nejakého muža, za ktorého sa modlí, ktorý je tu v nemocnici. A ty sa modlíš, nie ani tak za jeho uzdravenie, ako za spasenie jeho duše. To je TAK HOVORÍ PÁN. To je pravda. Je to tak, Georgie? Je to presne tak.

260 Niekto tam vzadu zodvihol svoju ruku, tam vzadu. Ty, čo ty? Zodvihol by si svoju ruku, si mi cudzí? Tento muž tu sedí a díva sa na mňa, nepoznám ťa. Veríš, že som Boží prorok, Boží služobník? Veríš Duchu Svätému, že to, čo som povedal, je pravda? Veríš tomu? [Ten brat hovorí, „áno“. - pozn.prekl.] Ak budeš veriť, ty máš... To je tá jediná vec, ktorú máš, lebo trpíš na rakovinu. To je pravda. Ty nie si z tohoto mesta, si z New Albany. To je pravda a máš rakovinu. Ak budeš veriť z

celého svojho srdca, budeš uzdravený. Prijmeš to? Zodvihni svoju ruku. Nech je požehnaný Pán.

²⁶¹ Verím, že tá žena tam s tým bielym klobúkom, tá farebná žena zodvihla svoju ruku. Nemal som ešte farebnú osobu. Veríš, pani? V poriadku, ver z celého svojho srdca. Máš srdcové problémy, žalúdočné problémy, komplikácie. Nieкто ťa sem dnes ráno priviezol. TAK HOVORÍ PÁN. To je pravda, že, pani? Ak je to pravda, zamávaj s tou vreckovkou, ktorú máš vo svojej ruke, aby ľudia mohli vidieť. Nikdy v živote som tú ženu nevidel.

²⁶² Zodvihol si svoju ruku? Som ti cudzí? A ty si cudzí mne. Veríš, že Boh ma pozná, vlastne, že ťa pozná? Veríš, že mi môže povedať, čo máš na srdci? Modlíš sa za niekoho. Je to tvoj otec, má srdcové ťažkosti. To je pravda. A ty hľadáš krst Duchom Svätým. TAK HOVORÍ PÁN.

Ak len môžete veriť!

²⁶³ Čo tá drobná pani tam s tou zodvihnutou rukou, veríš? Tvoj problém sú vyrážky na tvojej ruke. Ale ty sa modlíš za svoje vnúča. To je pravda. To dieťa nie je normálne. Je to pravda, že? Ver za to z celého svojho srdca.

Keď som povedal „dieťa“... Počkaj chvíľu. Ó, tu to je. Tvoj syn mal autonehodu, je mrzák. Ja ťa nepoznám, pani, ale je to pravda. Ak je to pravda, zodvihni svoju ruku.

²⁶⁴ No, Kto je tu? Kto to je? To nie som ja. Ako by som to ja mohol robiť? Nebuďte hluchí na Ducha, na tie duchovné veci. To je Boh, ktorý je tu! Ten Duch Svätý, ktorého chcete, veríte Tomu teraz? Veríte Tomu teraz? V poriadku, potom To teraz prijmite. Teraz je čas prijať To. Verte z celého svojho srdca.

²⁶⁵ Vy, ktorí ste nemocní alebo v potrebe. Ja nemôžem uzdraviť. Žiaden človek nemôže uzdraviť. Ja nemôžem dať Ducha Svätého. Ale ten, ktorý môže uzdraviť a dať Svätého Ducha, On je tu. On je Ten, ktorý to robí.

²⁶⁶ Teraz skloňte svoje hlavy. Verte teraz, ako sa budem za vás modliť a za tie vreckovky.

²⁶⁷ Náš nebeský Otče, pokiaľ viem, prešiel som všetkými, ktorí neboli odtiaľto, až som cítil, že slabnem a strácam silu, cítil som sa vedený, že toto je možno ten čas, keď to tí Vyvolení uvideli. Nech každý jeden z nich, Pane, ktorý bol povoláný a bolo mu dovolené byť zavolaný

skrze Tvojho Ducha, niečo, ich viera, oni mali viac viery (niektorí z nich), ako si mysleli, že majú. Oni začínajú vo svojich srdciach.

²⁶⁸ A tá žena sa raz dotkla Jeho rúcha, kedy On prechádzal, a On sa obrátil a povedal, „Kto sa ma dotkol?“ A oni povedali, „Predsa každý sa ťa dotýka.“

²⁶⁹ On povedal, „Ale poznávam, že som oslabil.“ A On našiel tú drobnú ženu a povedal jej, že mala krvotok a jej viera ju uzdravila.

²⁷⁰ A Biblia povedala, že „On je dnes stále Veľkňaz, ktorého sa môžeme dotýkať našimi slabosťami.“ Písmo povedalo, „On je ten istý včera, dnes i naveky.“ A ak je On ten istý a ten istý Veľkňaz, on bude konať rovnako, bude robiť to isté.

²⁷¹ Nech ľudia vidia, že tá Duchom naplnená Cirkev prichádza ku Hlave. Kristus je pripravený prísť a vziať Svoju Cirkev. Jeho posledné veľké znamenia, ako bolo vo dňoch Sodomy, Ten, ktorý hovoril, poznal Sárú a vedel, že má ženu, ktorá sa volá Sára, vedel, že sa tam v stane zasmiala, On povedal, „To bude znamenie. Keď to uvidíte, pamätajte, tá generácia nepominie, dokiaľ sa to všetko nevyplní.“ Tu to je. Sme na konci.

²⁷² Udeľ, Pane, aby každá nemocná osoba, ktorá je tu, vedela, že ten živý Ježiš Kristus je prítomný. Nech sú tieto vreckovky požehnaním každému nemocnému telu, ku ktorému pôjdu. Odsudzujem diabla, za tých ľudí. Vyháňam ho skrze Ducha Božieho, vo viere, odháňam každý tieň pochybnosti. Nech To tu v tejto hodine prijme každá osoba, ktorá je určená do večného Života. Nech každá povera, každé malé uhasenie, každá malá vec toho sveta, každé malé bremeno, ako povedala Biblia, „Zložme každé bremeno a ľahko nás obkľučujúci hriech, aby sme mohli bežať beh s trepezlivosťou, beh o závod, ktorý je pred nami, hľadiac...“ (Na čo? Na cirkev? Na organizáciu?) „...na Autora a Dokonávateľa našej viery,“ ktorý je tu teraz, „Ježiš Kristus, Syn Boží.“ Hľadiac na Neho, ktorý... Nemusíme brať slová, aby sme vedeli, že to je pravda, ale predsa tie Slová sú pre nás dnes ráno skutočné. Ten istý Ježiš, ktorý zomrel, nie je mŕtvy, On znovu vstal a o dve tisíc rokov neskôr On privádza Svoju Cirkev ku Hlave. Duch Judáša pracuje medzi nimi, ale nech môžu zložiť každý kameň úrazu a všetko, v tejto hodine, a prijať Jeho.

²⁷³ Nech počujú; čo sa už stalo cez tú kázeň. Nech teraz rozpoznajú, že tie isté Slová, ktoré počuli, sa zmanifestovali, a nech To rozpoznajú, že to je Kristus. A nech teraz konajú, konajú na základe

Toho, prijmu To a povstanu na svoje nohy, vydaju svedectvo a idu do Bozieho Královstva naplneni Duchom Svätym.

²⁷⁴ Nech sú nemocní uzdravení. Nech sú postihnutí uzdravení. Nech je každá túžba srdca urovnaná. Udeľ to, všemohúci Bože.

²⁷⁵ Teraz so svojimi skloneným hlavami, s otvorenými srdcami, dajte si len čas modlitby, predtým, myslím, že budeme mať službu krstu, rovno predtým. Potom bude večer ďalšie zhromaždenie.

²⁷⁶ Pamätajte, nech vám neujde táto príležitosť. Bol som tu teraz dve a pol hodiny alebo viac, snažil som sa neponáhľať a priniesť Evanjelium a dokonale To položiť. Potom prichádzame rovno ku koncu. A práve ten text: Počuť, rozpoznať, konať. Nech vám to neprejde ponad hlavy. Vy ste to počuli. Rozpoznávate, že Jeho Prítomnosť je tu? Viete, že to je On, ktorý vás volá? Potom na základe toho konajte. Nech je Boh s vami. Majte čas modlitby.

²⁷⁷ Brat Neville, pod' sa pomodliť na záver, len pod' a pomodli sa.

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

Druhé vydanie, február 2017.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí